

విజయవాడ నగరమునందు గ్రంథములు

ఉత్తర భాగము

ఉత్తర.

ఉత్తర భాగము

సుప్రకాశితము

అక్షరములు

అక్షరములు. అక్షరములు. అక్షరములు. అక్షరములు.

అక్షరములు. అక్షరములు. అక్షరములు. అక్షరములు.

అక్షరములు. అక్షరములు. అక్షరములు. అక్షరములు.

అక్షరములు. అక్షరములు. అక్షరములు. అక్షరములు.

అక్షరములు.

అక్షరములు.

ఓషే

విగమార్థ చంద్రోదయ శ్రీంధమాల

4-వ కిరణము

సు ప్రకాశ శతకము

బళ్ళారి

హైకోర్టు వకీలు

యస్. ఆంజనేయులు, బి. ఏ., బి. యల్.,

గారి ద్రవ్యసహాయముచే ముద్రింప బడినది.

ధర్మ వ ర మ

రాస్తాటి సుబ్బాబాసు

సంపాదకీయుడు.

1925.

జు 0—4—0

పి.జా.నీ.కె.ఎన్, అనంతపురము.

విజ్ఞప్తి

మహాశయిలారా!

అంభోరూపాశ్రయమున కాలక్షయమందియు నాకు తద్దామే రచనా
 భిక్షాను యొందుట నేనీ నా 12-13 వ యేటనే నాటక సమా
 జముల కార్థనాటకముల గొన్నిటిని రచించి యొనగితిని. కాని
 తన్నాటక సమాజములు, గ్రంథకర్తలు నాటక భేదమున ముఖ్యపా
 త్రుల ధరించి యభివ్యంబిస్త సమాజమునకు గ్రంథరూపస్వమునకును
 వస్త్రాగమగునని నన నిర్బంధించుటచే నారియభిమత మప్పటిలాఁ దీ
 ర్చువలసిన వాడనైతిని, నా ఇరువది తర్సములఁ బ్రాయమున స్వ
 గ్రామమునను నానీ కడప మండల మండలి ముగభి శ్రీకారదా మనో
 వినోదినీ, నాటక సమాజమును శ్రీ నురభి చెన్నారెడ్డిగారి ప్రోత్సాహ
 మున స్థాపించి నారి వేదికొలు ననుసరించి అభినవ చిత్రాంగి, నిలాస
 మా! సత్యహరిశ్చంద్ర, పాండువాక్ష్మాతపాసమా, కాకుంఠలమా, స్త్రీ
 సాహసమా, ఏకాదశీమాహాత్మ్యము, ధ్రువచక్రము, జయదేవచరి
 త్రము నను నాటకముల రచించి నందలి ముఖ్యపాత్రులధరించి భేద
 మొనరించుటయే గాక, తన్నమాజమున కధ్యక్షుఁడుగాఁ గుడఁ
 కొంతకాలముందుటవలన నాచే రచింపఁబడిన నాటకముల నచ్చొ
 త్తించిన కేతరుల నాటకములను బ్రదర్శించిన తదురాలిది క్షీణించునని
 నై సమాజమువారు చింతించినందునను యానాటకముల నచ్చొత్తించి
 అంభోరూపాశ్రయమున కప్పింపఁ జాలక పోతిని.

నాటకాభినయములందుఁ గ్రమముగా నాకుగల యభిరుచి
 క్షీణించి ఇహపరములకు సాధనభూతముగు మోక్షభా కాలక్షేపముం
 కు మనసు వశమగుటచే తత్పాధనాభిలాషతకవిత్వము, నియత వార
 విదచితిని. కాని 1922 సంవత్సరము మేమేల 2 లేదీన నాన్వీతియ
 భార్య తొగగ్రామము కుశ్వరప్రార్థన కనువగు నులభితైలి నొకశతక
 మును రచించి యుమ్మని ప్రార్థించు. వలెయిని నామె యభిప్ర మాదే
 ర్చి పరమేశ్వర శతకమును రచించుచుండ తన్నధ్యముననే యామె
 తనయగులవానీ దివికి చలెను. ప్రారంభించిన కార్యమును మద్యలో
 విడచుట ధర్మముగాదని పెంటనే శతకమును పూర్తింపితిని. అప్పటినుం

దీయే మరల కవనమున నాకు మిక్కిలి పట్టుదలగలుగుటతో, మరలఁ
నొప్పుకాక, మఱ ముకుట అతో నీ శతకమును రచించెతిని.

అంధ్రభాషామతల్లి యనుక్షణమును యమాన మాత్మా లంకా
రముచే విలసిల్లు నీ కాలమున నల్పజ్ఞాదక్షుడు నేనీ పాత్రమును రచిం
చుట సిగులచేల్చెయైనను నా మాతృదేవతయే నను గారాజమునఁబెంచి
న సోపరీ మణియు . వీర్యురాలగు అర్ధాంగినియు వెంట వెంటనే గ
తించుటయు ఆ దుఃఖానల మొక్కుచున్నది నన్ను లమికోనటయు, తన్ని
వారిజాగ్రహ అస్థిగమగు నీ ప్రపంచ ముఖముల నాసింపక శతవిషాద
మునంటి బాంధవ్యముల నమ్మక, ఈశ్వరా రాధఃకు గడంగుమా
యని ఆత్మ బోధముగుటయు నీ శతక రచనమునకు గట్టి పట్టుదల నడు
మారెను.

ఏమి కాల మహిమయో ప్రపంచమున దివదనమున మూతనరోగ
ములుద్భవించి ప్రజల ననేకవిధముల కష్టపెట్టుచుండుటచేత యెం
తటి చికిత్సకై నను రాజశుక్ల్యుభగంధక హృద్రోగములు నమయ
కుండుటచేతను అధవా యించుక నమసింట్లు గన్నట్టి నను అవిధ
నికులకు సాధ్యమగుటచేత, అగతికులకును దీనులకును నిన్నిరోగము
లు నులభముగా బోవుచున్నను యోచించి నది బ్రకృతి చికిత్స
యే యచ్చుత కుఁయనుని గొప్పవైద్య శిఖామణులు నిర్ణయించిన మేర
కును నాయనుభవము బట్టియూ సత్యమని నిశ్చయించి బ్రకృతి చి
కిత్సకాలనుక్రిహతయోగాశ్రమమున నెలకొల్పి నాచికిత్సకు వలయు
జపఃపఠముల నేకరించుటకు నా కీశ్వరుఁడొసఁగిన హరికథా రూప
కళక్తిని కొంతవరకు వినియోగించు చుండుటవలన నీ శతకము నింతవర
కు ముద్రింపింపఁ జాలకపోతిని.

కొంతకాలము వణికుఁడుగా నుండుటచే తత్సంబంధముగు నొక
వ్యాజ్యము బిళ్ళాకోర్టున నాపై నొక వ్యాపారితెచ్చెను, అయితోయో
గ విచారణ దివమునకు యుందుగానే నీ శతకమును వెంటఁగొని బిళ్ళా
రికి వెళ్ళి పైకొర్టు వకీలును సుహృదులును దేశహితైక కార్యాదురం
ధరులును, స్వమత సంస్కరణా యత్నచిత్తులును, నాకత్యంత మి

కురిలునకు శ్రీయుత కృంగిణియల అంజనేయలు వి. ఏ., వి. యల్.
 గారి గృహమున బసచేసి యొకనాడు ప్రసంగవశమున నీ గ్రంథమును
 గూర్చి నుచ్చరింప, వాడును వారిభర్త పత్నియు సాధ్వీశిరోరత్నయగు
 శ్రీమతిరంగ నాయకమ్మగారును శతకమునందలి కొన్ని పద్యముల చ
 దిబింపించి విని యానందించి సంతోషమున నీ శతక ముద్రణా వ్యయ
 మును తాము భరించుటకు సమ్మతించుటయేగాక వాపై కాబడిన
 యభియోగమును మాటమాత్రమున లేలగొట్టిరి. ఇట్టి యుచారదంప
 కులకా సుప్రకాశుడే చిరతరాయుర రోగ్యులఁ బ్రసాదించు
 గాక!

ఈ గ్రంథముఁగల వ్యాకరణదోషముల సవరింపఁగలగా ప్ర
 స్తతము, కల్యాణ దుర్గము, బోధమాధ్యమిక పాతకాలాంధ్ర పండితు
 లాగానుండు బ్రహ్మశ్రీ నాగపముద్రయి టి. రంగాచార్యులుగారు
 ను సాకత్యంత ప్రయత్నపాటునకు గైల్వ కొదూరు కైస్తవ పా
 తకాలాంధ్ర పండితుఁడునగు, బ్రహ్మశ్రీ కృష్ణకర్మగారును తమకుఁగ
 ల యవసర కార్యములటుంచి గ్రంథమును సవరించి ముద్రణమునకు
 నమ్మద్వరపెట్టిరి. వీరలు నాకు తోడ్పడినవని బ్రోత్సహించి నందుల
 కు మిక్కిలి కృతజ్ఞతను దెలుపుచున్నాడను.

మరవివక్షతలే నందులకును శర్యులఁ బఠించుట కనునగు నటు
 లను యోచించి “సుప్రకాశ” యను మకుటమిడితిని. నీ శతకము
 శేవల పండితాదరిణమునకు పాత్రిత గాకున్నను పాఠకులును, అక్షర
 జ్ఞాన విహీనుగులారి యేవయోగ మునకైన మార్గదర్శి యగుననిదలచి నీ
 గ్రంథము రచించితిని. ఇందలి తప్పులన్ని దరియిశేసిన విజ్ఞులకు నంద
 న శతము లర్పించి నుండు ముద్రణమున సరిదిద్దకొందునని సహృద
 యులను కేమియొప్పి బ్రార్థించుచున్నాడను.

ఇట్లు,
 రాస్తాటి నుబ్బదాసు.
 దేశదాసుడు.

తవ్వ

పేరాసంఖ్య

- 5 భూతములు
- 6 తేరన
- 6 కిరచరణములు
- 7 నట్టిపడెడు
- 7 వడ్కిసాపేత
- 7 సుధన్వకు
- 8 యవన
- 9 విలను
- 10 తామసిచి
- 10 యగున
- 10 పేనంజెచ్చ
- 15 గరగనంబు
- 20 స్వర్ణకారకవస్త్ర
- 20 జనుల
- 22 చంచల
- 24 బలశిశుపాలుడె
- 24 దివ్యచంద
- 26 నిరగుపారగు
- 34 నేత్రద్వయంబుగా
- 38 నిర్విచార
- 39 ముత్యంబు

తవ్వ

పద్యసంఖ్య

- 8 భూతముల
- 9 తేరను
- 10 కరచరణములు
- 11 నుట్టిపడెడు
- 11 వడ్కిసాపేత
- 12 సుధన్వకు
- 14 యవ్వన
- 15 నలను
- 16 తామసిచి
- 17 యగుచు
- 18 పేనంజెచ్చ
- 27 కరగనంబు
- 35 స్వర్ణకారాది
- 35 జనుల
- 38 చంచలి
- 42 బలశిశుపాలుడె
- 42 దివ్యచరిత
- 45 నిలుగుపాలుగు
- 60 నేత్రద్వయంబుగా
- 67 నిర్వికార
- 68 ముత్యంబు

89 అఖిల

89 సీరధిముదల

89 నూట

41 నశంబు

42 నన్నక

42 బిలిపు

42 లనభవించియు

44 సీరేజంబు

50 సరణియందు

50 మనంబును బుద్ధి

52 విశ్వాసములు

54 గూడకుండి నన్న

55 యెప్పుడించునని

59 శరణిమ

59 కన్నాటిగిట్లు

68 అఖిల

69 సీరధి ముందలు

70 నూనుట

72 నశంబు

74 నన్నక

74 బిల్వపు

75 లనుభవించియు

78 సీరేజంబు

89 సరణియందు

89 మనంబున బుద్ధి

92 విశ్వాసములు

96 గూడకుండి నిన్న

98 యెప్పుడించు నెవని

105 శరణిమ

105 కన్నాటిగిట్లు

పండితాభిప్రాయములు

శ్రీ రామ.

“సుప్రకాశ శతకమును” శతకము మన్నిత్రులగు శ్రీ సుబ్బదాస కవిచే రచియింపఁ బడినది. శైలి ధాటి చక్కగా నున్నదని గ్రంథమును బఠించువాగే యెఱుంగఁ గలరు. ఈ కాలమునఁ గుక్క గొడుగులవలె బుట్టు వేలకొలది పుస్తకములను జనువు నరుచి దీని జదివి తొలగించు కొవచ్చును.

ఇది గజేంద్ర మోక్షమునలె నిరాకారుడని చెప్పఁ బడు భగవంతు నుద్దేశించి చెప్పబడినది. దీని వలననే కాక యితర వర్ణనములఁ బట్టి చూచినను జన్మముచే గర్మముచే విశిష్టాద్వైతి యైనను భావమున నద్వైతి యని స్పష్టమగు కొన్ని విషయములు చాల రమ్యముగ జెప్పబడినవి. కొన్ని పద్యము లీకవిగారి సహజ సౌజన్య ము, సమీత, భ కి, పరోపకార బుద్ధి వ్యక్తీకరించు చున్నవి. ఈ గ్రంథమునే కాక యాయన మఱియుఁ గొన్ని హరికథలు నాటకములు లోనగు గ్రంథముల రచించి యున్నాడు. అవియును ద్వరలో వెలువడి యాంధ్రభాష నలంకరించును గాక.

29--11--24

ధర్మవరము

హనుజానుడు.

“ఆంధ్రవాల్మీకి”

శ్రీ సుప్రకాశమను నీ కలకమును. తత్కర్తయగు సుబ్బదాసుగారి దయచే జూడ గలిగితిని. అసమానములగు నీతుల నతి సులభశైలి నెల్లరకును వ్యక్తమగునీతి పాఠానికి ప్రామాణ్యముల నిరూపించుచు నీ గ్రంథము విడుగుల శోభిల్లుచున్నది. పఠశుద్ధాస్తిక మతమును బోధించుటయే ప్రాముఖ్యముగా గలిగి దైవ మానవుల చూపుల కందని సూత్రములను కడుంగడు నేర్చున సులభ మార్గమున దెలుపుచున్నది.

గ్రంథకర్తలగు సుబ్బదాసు గారిచేతిలో నాంధ్ర భాష సామ్యరీతుల విలసిల్లి చదివినంతనే చవులొల్కునా కృతుల మూర్తీభవించి చేయించుచున్నదని చెప్పట నతిశయోక్తి కానేరదు.

ఇట్లు

ప్రల్లం పేట

ఎం. వెంకటస్వామినాయుడు,

11—5—24

సబ్ రిజిస్ట్రార్.

శ్రీమతే రామానందాయనమః

శ్రీమతే విగమాంత ఉపాదేశికాయనమః॥

ఈ పరకవితా వితానభవ, వాగ్విభవప్రతిభా ప్రభావమే దురులగు సత్కవీంద్రులకు, దోడ్పడు నాశుభవాని వాని సంభరిత కుతూహలాపి వెన, బారి మనోహరలీల సుబ్బదా! సిరువుగనున్నచోట రసియెంతయు మేల్కు వరించె నీతనా॥

మ॥ పద లాలిత్యము నర్థగౌరవము జూ, హజాలి నంద
ర్భసం॥ పదబాకుండగ ఇక్కబట్టి సరణి, బాటించి
సచ్చైలి నొప్పిదమా రీతి నమచ్చ సుబ్బకవి జెప్పెన్
దప్పు లేకుండ నొబది యార్వన్న బసిండి చాయనె
గడెన్ పద్య పోభావైఖుల్॥

కం॥ ఎఱుగుదు నీతిని మనుగడ॥

నెఱుగుదు విద్యా ప్రచార, మెరుగుదు సుగుణం
బెఱుగుదు నితేటి పాడను॥

నెఱుగు గురుగోదెన్నడైన, నిష్పరు గంటిన్॥

తే॥ గీ॥ నిర్మల జ్ఞాన వైరాగ్య, నిష్ఠ నలమి॥

భక్తిభావంబుతో నిందా, బాదకొనియె॥

నాగ పద్మ సౌఖ్య, మనుకరించె॥

గాన పతనీయ్యమిది మోక్ష, కాముకులకు॥

శ్లో॥ వరరుచిరం సరిసవరం కరుణోరస పూరితంచ మధు
రతం॥ వరసుప్రకాశ శతకిం రచిత మిదం సుబ్బదా
న వరకవినా॥

శ్లో॥ దత్తాత్రుశ్శీర్షనో దార్ధ్యమవ్యయం సుఖమంజ
నా॥ పామీస్తామ్ సుబ్బదానాఖ్య మిందిరా నంద
నందనా॥

ఇతి.

మాడభూషణం వెంకట నృసింహాచార్యః

అభినవ భారత శిఖామణి

పాతే గీ॥ సుప్రకాశశతక, సువధ వాక్యంబుల
త్వ సారమెల్ల, దగ నిమిచ్చి
భక్తి ముక్తి దారి, బ్రహ్మటింప జేసెను
సుబ్బదాస యోగి, సులభమ గన॥

సీ॥ నాటకంబుల వ్రాసి, నవ్య నూయాలోక
నటనంబులకు నీతి, నాట గొల్చి
ఋగ నాయుర్వేద, పృథ్వీ స్నానాపధ
పద్ధతిచే రుడల్, బాయ జేసి
హరిః ధా నెపమున, నాక్షయ భావముల్
ప్రకటించి భక్తిని, చాడుగొల్చి
వేద వేదాంతార్థ, విషయంబు లెల్లను
సుప్రకాశము చేత, సొంది డెల్చి॥

తే॥ గీ॥ ఇన్నిధముల లోకుల, కి పు సొంపు
సింప భ రత మాతను, నేర్పు మీర
సేవ జేసెను భక్తు నీ, సుబ్బదాసు
యోగ డేమంబు లొనగూర్చు, యోగి విభుధు॥

కం॥ లాలితపద వాక్చతురత
హేలాగతి తత్వశాస్త్ర, మెటిగించునుధీ
శాలియగు సుబ్బ దాసులు
నోలి పృశంసార్థు లగుట, లోక మె యెరుగున్॥

కం॥ కే॥ కోటికెడ్డి నాముడ
శ్రీకర సొంపల్లె వాసి, చిరమిత్రుడ న॥

స్తోత్రము గు సుప్రకాశము|
 స్తోత్ర పద్యత్రియంబు బంజితి గొసమా|

సోమపాశ్యం.

కం॥ శ్రీరామా హృత్పంకజ
 సూరు డః శంబు సకల శుభములనిడి తా
 గారుణ్యంబున సుగుణ
 ధారుని ధిక్షియే సుబ్బదాన సమాఖ్యు॥

ఉ. వింటిఁ దృదీయ కమన, విశ్రుత విష్ణు నిధల్ బు
 ధేంద్ర నేగంటి భవస్పృణితనిగు, గంధమణి శ
 తపద్య పూరితం బూటని నిన్నుగూడి హితమొ
 ప్పగఁ గొన్ని దినంబుల్యో! నీ! వంటి యఖండ భ
 క్తుమను భారత పుత్రుడుగల్గు నే ధర్మ॥

సీ॥ దేశ దురాచార, నాశ సహపదేశ
 మొప్పు లొక్కెడిని నొ, కొక్కచోట
 వేదాంత సువిచార, వివలభావంబుల
 నుగ్గడించెడిని నొ, కొక్కచోట
 బరమేశ సద్భక్తివలంబేసెడి కీర్తి
 నొక్కరమలరె నొ, కొక్కచోట
 బాంకృత జన నాగి, కథేదసూచన
 లొగి వెల్లుచుండె నొ, కొక్కచోట॥

గీ॥ నార! నీ సుప్రకాశ శ, తాఖ్యైః గ్రాలు
 గ్రోధ రత్నః బు మన దేశ రత్నకంబు
 పఱగనియ్యది ప్రజలకు భగదంబు
 గాంచ నాకడ మి మా? ఘన ముదంబు!

ఇట్లు

17—5—24

భవద్విధేయుడు.

రైల్వే, కోడూరు.

వేదము, వెంకట కృష్ణశర్మ.

కా॥ రాస్తాటియును సుబ్బదాసు మహితాః రంభంబుగా
 జేసె సం తృప్తి కందంగ సుప్రకాశ శతం, బి
 దుండు తత్త్వబుచ్చే క్షీప్తబయ్యె కవిత్వి సార్థకత
 యెం, తేలోక సంస్కారమున్! ప్రాప్తంబయ్యె నటం
 చు నమ్ముదును సం, బావ్యంబులొ నీతులన్!

చ॥ పరమగు వస్తు వీకృతిని, వర్ణితమైనది యెల్ల వారికిఁ
 సరసవిధిం గనందగిన, నారము హిందు జనీయ నీతి
 సుం! దరమగు మాతృ భాషయ న్న, ధానముగాగ
 గృహీతిమార! యీ! నరుడు కృతార్థు డెన్న వచనం
 బునకెందు పిఘాత ముందునే॥

ఇట్లు

కె. వి. నరసింహాచార్యులు

రాజనగరం. పనపర్తి సగ్గసం.

నైజామ్

ఓం తత్సత్

సు ప్ర కా శ శ త క ము

సీ॥ శ్రీః గుణేశాయ నమః॥ సీ॥ సువాత్సల్యైక
 పూర్ణంజనై ననీ॥ పూజ్యయశము॥
 అణువణువాదిగా॥ నా బ్రహ్మ పర్యంత
 మావరించిన నీదు॥ నమిత మహిమ॥
 నిఖల జగజ్జ్వా॥ చిర్మాణమూనఁ గడు॥
 బ్రకటితంబైన నీ॥ ప్రాభవంబు॥
 నిఖల లోకంబుల॥ నిర్విదోశ క్తిని
 గనునన్న నడుపు నీ॥ కాశలంబు॥

తే॥ గీ॥ గాంచి యుప్పొంగి నీ తత్త్వ మెంచిపొగడి॥
 భక్తితోలుకాడ మృదుల॥ భావములు పొదల॥
 శతః సూర్పింతు గ్రహింపు॥ హితమనీష॥
 సుగుణసంభావ్య నర్వేశ॥ సుప్రకాశ॥

సీ॥ “ఓమ్ నమః” యని-నొల్ల నోర్చిదిద్దించిన
 శేషాది గురునకుఁ జేతులొగ్గి
 సంస్కృతాంధములనుఁ శోధింపై నేర్పిన
 నల్లన గురునకుఁ నతులొనర్చి
 లక్షణ గ్రంథంబుఁ లను నచ్చజెప్పిన
 గుణనిధియగు సుబ్బుఁ గురుని వలచి
 ఒనర నాయుర్వేదఁ మును బోధ జేసిన
 గొట్టూరు సుబ్బార్యఁ గురుని నెంచి॥

గీ॥ మణియు నద్వైతమును బోధఁ జెరిచియోగి
 నరణి దెల్పిన గురుసింహఁ గురుని రామి
 దాస సిద్ధుల మది నెంచి వాసినిఁడ
 సుగుణ సంభాష్య నర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 2

సీ॥ అది కవీశ్వరుం డైన వాల్మీకి కీ॥
 రామ వృత్త వాసిఁ రహిఁ జెలంగె
 భవభూతి యుత్తరఁ భాగంబు కరుణ చి
 ప్పిల నాటకము వాసిఁ పేరు గాంచె
 గవిజల శ్రేష్ఠుడౌ కాలి దాసుడు శా
 కుంతలంబును వాసిఁ గురుతఁ బొందె
 నిపుడు రవీంద్రుడు నుపమాన రహితమా
 గీతాంజలిని వాసిఁ కీర్తి కెక్కె॥

గీ॥ నపుడు నిపుడును నీభక్తులైన కవులు
 గలరు జగమునఁ దావకఁ కరుణ వడసి॥

ధన్యులైనట్టి సుజ్ఞానం ధనులు ఘనులు
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశం సుప్రకాశం

3

సీ మాటి మాటికిభక్తి మాధుర్య ముప్పొంగి
వినువారి మునులఁగా వింప వలయు
అర్థమంతట వాక్కు లం దూరి సభ్యుల
వినుల విందుఁ గా వింపవలయు
భావ మింగితిముచే బయట నచ్చొత్తి న
ట్లు పుష్కలము మది నంట వలయు
రసము స్రవించి మా ననవుఁ జాంచల్యంబు
నడచి బంధించి వేయంగ వలయు

తీగీ నొక్కచూడెట్లు వారికిభక్తి నొక్కచెప్ప
మరల వివరే వినివేయ మాటలేల
వాటి నుండియు నీభక్తి నాటు కొనదె
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశం సుప్రకాశం

4

సీ విద్య గల్గిన నేమి వినయము లేకున్న
ఫణిశ్రీమున మణి బరగునట్లు
భనము నుండిన నేమి దానంబు లేకున్న
కాటిలో పువ్వులు గలిగినట్లు
చెలువ ముండిన నేమి శీలంబు లేకున్న
బాహ్యంగనకు రూప మున్నయట్లు
కార్య ముండిన నేమి ధైర్యంబు లేకున్న
నేపికి నధికార మిచ్చినట్లు

తే॥ గీ॥ మనుజుఁ డైపుట్టినంతి నేమామె నెచ్చుచి |
 లాతి వారికి నపకారం లవములేక |
 నిశిత సుజ్ఞాని గానిచో పశువు గాదె |
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశం సుప్రకాశ॥

5

సీ॥ గ్రామ్యమఁ గైతిలోఁ గలువరాదనునా రు
 గలుపుటే యొప్పని పలుకు నా రు |
 స్వస్వామ్య మడుగక సాక్షితు మనువారు
 నడిగియే నాథితు మనెను వారు
 సంస్కారమున జాతి చక్కనా ననువారు
 చెడు తొలఁవఁ బడనఁ చెప్పవారు |
 వర్ణ భేదము లుండు నసతిలేదనువారు
 సాకరంబగునని జడిమువారు॥

తే॥ గీ॥ ఇన్ని పోటీలలోఁబడి తన్నుకొనఁగ
 నిన్నిటను నీవు చేరిము నిందోజాల |
 విధ మొనర్చెద విదియేటి విధము తండ్రి |
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశం సుప్రకాశ॥

6

సీ॥ వ్యోమ చుంబిత మహా ద్భుత హిమ శైలమ్ము
 భరియించు చున్న యీ భరత మాల |
 నర్మదా గంగాది నదుల నెల్లప్పుడు
 భరియించు చున్న యీ భరత మాల |
 సకల సస్యేభుముల్ పోకృతి సాభాగ్యముల్
 భరియించు చున్న యీ భరత మాల |

కక రన్నిముందుఁ బుని సమూహమ్మల
భరియించు చున్నయా భుత మాత!

తే॥ గీ॥ దేశములనెల్ల మిన్నగఁ దేవలఁగ
వఱలు చుండెను మున్నిష్టఁ వాసిలేక
దర్భరస్థితి నున్నదిదుఁది దూర
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥

7

సీ॥ ధన్వన్తరీక్షాః ధరణీ తిలంబున
బహుజన్త్రాత్మణ్య సంప్రసాదమైవ
మనుజ జన్మంబిహి మంచి జ్ఞానోదయం
బొందఁ జేసితివయ్య యో మాహాత్మ్య
జ్ఞాన కర్మేంద్రియఁ ఘనసూక్ష్మ పరికర
సముదయంబునఁ బూర్ణ సౌఖ్య మొసఁగి
పంచభూత బుల భవ్య మా సూర్యచం
ద్రాది బ్రహ్మాండ భటాళి గూర్చి॥

తే॥ గీ॥ న్యాయరీతిని నడువ నా మ్నాయములను
దాన మొసఁగిన నీకీర్తి దండచి నిన్ను
గాంచి ధన్యతఁ బొందని ఖలుని బ్రతుకు
వ్యర్థమని బల్కుదురు బుధా వళిజగాన
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥

8

సీ॥ నిదుర లేచిన దాది నిదుర బోయెడిదాఁక
భవజల నిధిలోన బాధ పడుచు

వ్యవహార చింతయుఁ వ్యాపారచింతయు
 కూర గాయలచింతిఁ కూటిచింతి
 కొమ్మలపైఁ జింతి సొమ్మలపైఁ జింత
 సుతులు లేరనుచింతి బ్రతుకుచింతి
 ధనముపైఁ జింతయుఁ దాయాద చింతయు
 పశువులపైచింతి పసిడి చింతి

ఈ గీ॥ ఇన్ని చింతలలోఁబడి తన్నుకొనుచు
 నదియె సుఖముని యెంచు నే యధము దలఁచు
 నిన్ను గానక చచ్చు నో కన్నతండ్రి
 సుగుణ సంభావ్య పర్యేశ సుప్రకాశ॥ 9

సీ ఉపమాన రహితమీ యుద్వి నొక్కనిమోము
 నీరేడముల మీఱు నేత్ర యగము
 పరికింప నొక్కని పల్కుతేనెయ లొల్కు
 పలుచాలు కుట్టుల పక్షి గేరు
 గాంచనొక్కని నడక కదురమ్యమై తోచు
 జూడ సంగమిలు సొంపు మీఱు
 రమ్యమా యొకని యు రంబు గాంచిన యంత
 కరచరణంబులు ఘనత మీఱు

ఈ గీ॥ నహన నీ సృష్టి చిత్రియు నరసిజూడ
 నిట్టి దట్టిది యని యూహ నెఱుగ లేను
 పొగడదరమాన నీ శక్తి పూరిచరిత
 సుగుణసంభావ్య పర్యేశ సుప్రకాశ॥ 10

సుప్రకాశ శతకము

సీ ఉదయ కాలము నందు నిదుర మేల్కొనితచ్చి
 యొగి తల్లి దండ్రుల కొనర మొక్కి
 మొక్కి ముష్టివకఁ మనభక్తి నిండారఁ
 దాన మాడించియుఁ దడినినొత్తి
 యొత్తిధౌతంబులొ మెత్తని వలువలు
 మేనికి నిండుగఁ మెలంగఁ గట్టి
 కట్టి మి రసపూర్తి నట్టి పడెడు దివ్య
 ప్పడనామేళ భో జన మమర్చి

సీ ఇచ్చ యలరంగ తాంబూలఁ మిచ్చియక్కఱ
 రెనగ మేసగంగ పిచ్చపూజ ననయచేయుఁ
 టదియె సప్రాచ్యద్ మంజురో యమలకీర్తి
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశః 11

సీ తల్లి దండ్రులపూజఁ దనరఁజేసియె కదా
 పుండఁకుఁ నన్నఁ పురముజేరె
 తల్లి దండ్రులపూజఁ దనరఁజేసియె కదా
 యల సుధన్వంబు దివ్య ఫలముఁబొందె
 తల్లి దండ్రులపూజఁ దనరఁజేసియె కదా
 గుణ పుత్తుడా బిహ్మ పురముజేరె
 తల్లి దండ్రులపూజఁ దనరఁజేసియె కదా
 పరశురాముఁడు మహా భాగుడయ్యె

సీ తల్లి దండ్రుల కెప్పుడు నుల్ల మలరె
 బూజఁ జేసిది వాడెవో పుత్తుడవని

తే. గీ॥ మనుజుఁ డైపుట్టినంతి శ్రీమాయే నల్లక |
 లాటి వారికి నపకారం లవములేక |
 నిశిత సుజ్ఞాని గానిదో పశువు గాదె |
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశం సుప్రకాశ॥

5

సీ॥ గ్రాన్థముఁ గైతలోఁ గలువరాదనువారు
 గలుపుటే యొప్పని పలుకు వారు |
 స్వస్వామ్య మడుగక సాధింతు మనువారు
 నడిగియే నభితు మనెడు వారు
 సంస్కారమున జాతి చక్కనా ననువారు
 చెడు త్రోవ బడునా చెప్పవారు |
 వర్ణ భేదము లుండ వనతిలేదనువారు
 సాక్షరంబగునని జడిమువారు॥

తే. గీ॥ ఇన్ని పోటీలలోఁబడి తన్ను కొనఁగ
 సన్నిటను నీవు చేరిము నిందోజాల |
 విధ మొనర్చెద విదియేటి విధము తండ్రి |
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశం సుప్రకాశ॥

6

సీ॥ వ్యోమ చురచిత మహా దృఢ హిమ్నశైలమ్ము
 భరియించు చున్న యీ భరత మూత |
 నర్మదా గంగాది నదుల నెల్లప్పుడు
 భరియించు చున్న యీ భరత మూత |
 నకల సస్యామృతం వృక్ష త సాభాగ్యమూత
 భరియించు చున్న యీ భరత మూత॥

క క ర స్మములుండు భని సమూహమృతి
భరియించు చున్నయా భుత మాత|

తే॥ గీ॥ దేశములనెల్ల మిన్నగఁ దేజరిలఁగ|
వఱు చుంజేను మున్నిల్లఁ హసితే॥
దర్భరస్థితి నున్నదిదులె దూర|
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 7

సీ॥ ధన్వన్తరీణాం భరణీ తలంబున
బహుజన్మ పుణ్యక్షేత్రా ప్రాప్తమైన|
మనుజ జన్మంబిడి మించి జ్ఞానోదయం
బొందఁ జేసితివయ్య యో మహాత్మా|
జ్ఞాన కర్మేంద్రియఁ ఘననూత్న పరికర
నముదియంబునఁ బూర్ణ సౌఖ్య మొసఁగి
పాచభూత బుల భవ్య మా సూర్యచం
ద్రాది బ్రహ్మాండ భటాళి గూర్చి॥

తే॥ గీ॥ న్యాయరీతిని నడువ నా మ్నాయములను|
దాన మొసఁగిన కీర్తిదండ నిన్నుఁ|
గాంచి ధన్యతఁ బొందని ఖలుని బ్రతుకు|
వ్యర్థమని బల్కుదురు బుధా వళిజగాన
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 8

సీ॥ నిదుర లేచిన దాది నిదుర బోయెడిదాఁక
భవజల నిధిలోన బాధ పడుచు|

మోహ తురంగంబుఁ మురిసి పర్జించుండ
చింతాగ్ని విక్కిలిఁ వెలగుచుండ॥

గీ॥ ఏమి సుఖమని జనులెంతఁ తామసి చి
మోక్షి నార్గముఁ దలఁపఁ మఱిను చున్నదు
ఎందు విషణ్ణంబులను బొందఁ నెందుచున్నదు
- సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 16

నీ॥ కోటికిఁ గడియించుఁ కొన్న నరుండైన
గోచి నైనన వెంటఁ గొనుచు బోడు
అవనీ ధవుండైనఁ సంత్య కామునందు
నగ్గలంబగు దితిఁ బగ్గియును
అఁగింక ననమోహఁ నాకారుండైనను
వృద్ధును కాకట్టె వెలయులేను
వీరల గలిచెను నీర్య వంతుండైన
సర్వీక్యఁడై తుదఁ నీలిచచ్చు

గీ॥ లేక మేనియు నీదయఁ లేక యున్న
నెట్టి నెడైన శుభముఁ నెలయు లేక
పుడియ నపగత నామిడై పొల్చునయ్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 17

నీ॥ అశాసమీరణఁ మట్టిట్టు గొట్టగ
దుఃఖపేనంబెచ్చు తొట్ట గిలగ
మోహతిరంగమిల్ మోదుచు నండగ

సుఖశీకరంబులుఁ చుట్టుకొనఁగ
సుడిఁబోలు భార్యయుఁ జుట్టి తిప్పచునుండ
సుతనక్రములు బట్టి వెతలఁబెట్ట
బంధుఁలభీరముల్ ఁ బట్టి పీకుచు నుండ
సోదర మీనముల్ సుక్కుఁజేయఁ

గీ॥ నకట సంసార సాగరంఁ బంతరింపఁ
తావకధ్యానమను దృఢఁ తిరణిగాకఁ
యార్తునకు దిక్కు వేరెద్ది యప్రమేయఁ
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 18

సీ॥ జన్మమెత్తినదాదిఁ చచ్చెడు దాఁకను
నలకపోతముమాడ్కిఁ మెలగు వాఁడుఁ
అనిశంబు విషయాదుఁ లాశించి యన్నిలోఁ
బడిన శలభమట్లుఁ జెడెడు వాఁడుఁ
తనకున్న దానిలోఁ దానమొసంగక
భ్రమరంబు రీతినిఁ బరగు వాఁడుఁ
లాతి సతులఁగోరిఁ కేతకీ గర్భస్థ
వట్పదంబుల భాతిఁ జచ్చు వాఁడుఁ

గీ॥ నీ కృపాపూర్ణ మనమనుఁ నిలయమందుఁ
చోటు గాంచక నీనామఁ సుధనుఁ గ్రోలఁ
వలను పడకయుఁ జెడును భూఁ వలయమందు
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 19

సీ॥ నిర్మలాదక పూర్ణఁ నిమ్నగా జలములు
దాహంబు నణఁపవేఁ తలఁచి చూడఁ

సుక్కు నిందియవశుడనుఁ సూరివంద్యుఁ
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశఁ ॥ 23

సీ॥ సంసార మనుగొప్పఁ స ద్విముఁగుటఁగఁ
దావక భ్యాసముఁ తరణి గాదె
కర్మశాస్త్రకమగుఁ కాననమును గల్ప
నమల ప్రత్యగ్రూఁ మన్ని గాదె
యజ్ఞానమాను గొప్పఁ యంధకారముఁ బాప
ప్రజ్ఞానమే రవిఁ పరిభ యుగాదె
తృప్తా మహాసర్పఁ తీవ్రవిషము వోవ
నణురూపుఁడే తాత్త్వఁ మణియుఁ గాదె

గీ॥ సాప జలదాఘముల్ దోలఁ భవ్యమైన
భవ దుదార సమాఖ్యయేఁ పవనమయ్యు
ఆర్తులకు నీవె దిక్కయ్యు యపరిమేయ
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశఁ ॥ 24

సీ॥ పగలు జంతువు లెల్లఁ బనిచేసి యలసిన
నూఱుడిల్లగ సిద్ధిఁ నొసగినావు
నిదురించు ప్రాణులఁ గదిసి యాపదలేక
కాచుచు నెప్పుడుఁ బోదినావు
తొలి జామనన వేగఁ మెలఁకువఁ గలిగింప
నొసఁగితి కుక్కుటఁ విసర ములను
మాంద్యముఁ బోగొట్టఁ మలయ మారుతమిచ్చి
యొనరఁగ సైర్యముఁ నొసఁగి నావు

గీ॥ శారి కాకీరసిక పాళి॥ యారవముల॥
 నమిత సంతోష మొనఁగితి॥ వయ్యనీపు॥
 నీదు మహిమము పొడంగ॥ నేరనయ్య॥
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ॥ సుప్రకాశ॥ 25

సీ॥ సద్వస్తు సందోహ॥ సౌందర్యగరిమంబు॥
 నెలమిఁజూడంగ॥ గన్న॥ లిచ్చితయ్య॥
 అవ్యక్త వ్యక్తరంబులైన యారావము
 లింపుగ విన వీను॥ లిచ్చితయ్య॥
 వడ్డనంబుల రుచుల్॥ చవిచూచి తెలియఁగ
 నొనరఁగ రసనంబు॥ నొసఁగితయ్య॥
 ప్రస్ఫుట శీతోష్ణ॥ ఋధతు లెఱుంగంగ
 నోడక త్వగిందియ॥ ముంచితయ్య॥

గీ॥ వాసనలఁజూడ నొసఁగితి॥ నానియును॥
 పాప పుణ్య వివేచనా॥ ప్రిప్తి నొసఁగ॥
 జ్ఞాన మిచ్చితి వయ్య విజ్ఞాన గమ్య॥
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ॥ సుప్రకాశ॥ 26

సీ॥ చెల్లువైన యట్టి నీ॥ సృష్టి విలాసంబు
 చూడసి కన్నులు॥ వాడు దొనలు॥
 నిగమ సంస్తుత్యమా॥ నీపేరు నుడువుట॥
 గాలిని రసనంబు॥ గరగనంబు॥
 జ్ఞాన నేత్రంబున॥ గనక నీరూపంబు
 పులక మొందని మేను॥ బోదె గాని॥

జగతిశుండగు నిన్ను సంస్కరించుట యందు |
 బరగని యాబుద్ధి పాడు బుద్ధి |

గీ॥ అఖల లోకంబులను కుక్షి యందు దీమిద్ది !
 యోధు నంటక నన్నిటి యందు నింజి |
 యలగు నీనగు మహిమనుఁ దెలియనట్టి |
 యోగి జన్మము జన్మమే యోగివంధ్య |
 సుగుణసంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 27

సీ॥ కనవు మెక్కుచుఁగానఁ వసియుచు మృగముల
 కరుణఁబూనక చంపుఁ కఠినుఁడొకఁడు |
 ఫల భక్షణముఁజేసి నా తెను పక్షుల
 నదముడై కడతేచ్చు నల్పుఁడొకఁడు |
 పుష్కరంపు ముటికిఁ బోగొట్టు మీలను
 పు వైచి చంపును తులువ యొకఁడు |
 వరిగడ్డిదిని పయో వర్షంబు గురియించి
 జనులఁబ్రోచెడు గోవు చంపు నొకఁడు |

గీ॥ కటా కటా! వీరి హృదయముల్ కఠిన శిలలు |
 జగతి నిట్టి దురాత్ములు చాఁగలగు |
 వీరి నెట్లు లడంచెదో వేద వేద్య !
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 28

సీ॥ భార్య యున్నరటంచుఁ బడి యేడ్చుచుండఁగ
 వేశ్యా గృహముఁ గూర్చి వెడలువాని |

జానుల వధమాన్పుఁ చందముఁ దలఁచక
 చేపల గుత్తలుఁ చేయు వాని|
 అడు బిడ్డఁనమ్మఁ గోడు దలంపక
 సంఘ సంస్కరణంబుఁ జాటు వాని
 భారతీసులు చాఁ బాధ లగుదుచునుండఁ
 గల్లు పాటలు బాడఁ వెళ్ళువాని|

సీ॥ నట్టే వీరల నొకచేంపఁగొట్టి వంచి|
 మార్గమున్నఁజూపి బుద్ధిని మాటఁజేసి|
 దేశభక్తులఁ జేసు మోఁ దేవదేవ||
 సుగుణ సంభావ్య నర్వేశఁ సుప్రకాశ॥

సీ॥ అస్మయే యిష్టియఁ నాలోచనం బగ్ని|
 ఇధ్మంబు దేహముఁ హింస దమము|
 వేది వక్షుబునుఁ వెండుక లాకుశ
 లమరగ శిఖయును యజ్ఞభూమి|
 అజ్ఞంబు కామమోఁ నమిత కోపము పెరు
 వగు వృదయును యూఁక మగు నటండు|
 శమి యధాంబు ప్రియ శస్త్ర దక్షిణయును
 ఋత్విజ్ఞులై యొప్పు సింధియములు|

సీ॥ ఆ పురోడాశమును యుష్మద్దైక్య మగును|
 అనూను స్మృతి పల్కుచుండుట, నరయలేక|
 హింస గావించిత్రు నవమని హింసరూప|
 సుగుణ సంభావ్య నర్వేశఁ సుప్రకాశ॥

సీ॥ ఘోర లాడు జలేబిఁ పిండి కుడుములును
 వాల హాళిగ లాదిఁ భక్త్యతతియు॥
 కడురుచికిరిములొఁ కడవ పిమాణంపు
 యాద్యచ్ఛిక్షంపు శాఁల్యన్మ తతియు॥
 కిందనంగలు పొట్లఁ కాకిరకాయలు
 చాల రీతులు గలఁ శాకతతులు॥
 అనటి ఫలంబులు నామ ఫలంబులు
 పనన ఫలములాదిఁ పండ్లవితతి

గీ॥ భుజి నుండఁగ వీచిని నరులు విడిచి
 మాంసమును మెక్క చుందురు, హింసయనక
 వారిజతరము లెట్టివో పరమ పురుష!
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ ౯॥

సీ॥ కూటికై బీదలు కుయ్యడుచుండగ
 మూఁడు పూటఁబడిని ముటియు పెట్టు॥
 వసియింప బీదకుఁ ససతి లేకుండఁగ
 పేడలపై నుండి మెలఁగుపెట్టు॥
 మఱుపుట్రమాను లేక నిరుపేద లుండఁగ
 ఘనదుకూలములను గట్టు పెట్టు॥
 దుమ్ములోఁ దమ్ములు దొరలుచు నుండఁగ
 పట్టు మెత్తల మీదఁ బండుపెట్టు॥

గీ॥ అకట! జగమందు బీదల యార్తనాడ!

ములు వినఁ బహుచునేరడఁగఁ మూఁధురీతి |
 చూడనేరను నీయండఁ జోత్తునయ్య |
 సుగుణ సాభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశః 32

స॥ అగతికునకు నింకి యన్న మొనఁగరు గాని
 లవాని కిత్తురుఁ కాంచులబు |
 తలి దండులకు నేనఁ దనరఁజేయరు గాని
 సాని శ్వాశకు పూజనలుపఁగలరు |
 యి పెదకు నొకింత నేటి నియ్యరు గాని
 గృహ దాన మిత్తురుఁ గేహి కలమి |
 గోనాశనబొందు భావ మొంచరు గాని
 మొద్దు బసపు గారచి మొక్కుచుండె॥

స॥ ధరణి దలపోయ రీ సూక్ష్మ ధర్మములను
 కుటిల వర్తను లక్షణఁ పటిమచేత |
 వారు వొందరు నీదగు భూరి కృపను |
 సుగుణసాభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశః 33

స॥ మానసమా నీడు భ్యానంబు చాలించి
 కనులు విచ్చి జగంబు గాంచు మిట్లు |
 పొట్ట కూటికి రాలు గొట్టి విధిని దుమ్ము
 గ్రమ్మ మాసిన గుడ్డఁ గట్టె నతఁడు |
 ఎండ పానల కొర్చి కొండ కట్టెలు దెచ్చి
 గంజిచే నొక పూటఁ గడపె నితఁడు॥

భూమి దున్ని పడకు భోజ్య వస్తువు లిచ్చి
యలసి యూబలిఁ గ్రోలు నకట యితఁడు!

గీ॥ ఇటుల గష్టించుచుండఁగ నెను జనులు
మృక్తికై దోసి లొగ్గెను ముందు వీరి
యిహముఁడఁగింప దేవుని నడిగివొనుము
సుగుణసంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 34

సీ॥ స్వర్గ కారక వత్తు సర్వశిల్పజ్ఞులే
దేశము వృద్ధికిఁ దెచ్చువారు!
జనుల నెల్లడలనఁ గనిపెట్టు వారలే
దేశము వృద్ధికిఁ దెచ్చువారు!
వైదిక నైతిక ప్రజ్ఞా ధురీణులే
దేశము వృద్ధికిఁ దెచ్చువారు!
వ్యాపార నౌకకా వ్యాధి నిర్లేతలే
దేశము వృద్ధికిఁ దెచ్చువారు॥

గీ॥ ఇట్టివారలఁ గోట్లకుఁ బుట్టఁజేసి
వారచే దేశ మభివృద్ధికి బడయఁజేసి
యుద్విజనులకు శుభముల నొనఁగఁజేసి
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 35

సీ॥ ధర్మ కాస్తార్థములే దల క్రిమిగా మాతె
గుణ కర్మరీతులు గుహలఁదూతె
ధనధన్యు రాసులు తఱిగి యావలఁజేర

చాంభిక వేషముల్ దాపు మీఠె
ప్రాధా వివాహంపుఁ దృతులే జారె
విధవల దుఃఖంబుఁ వెల్లిబారె
శమదను హుంతులుఁ సత్యశీలము లాటె
నార్యుల సిద్ధాంతఁ మటవి గోరె

9 ఎన్నియో కష్టముల నీకుఁ కన్న సుతులు!
పొంచుచున్నాడు వానినిఁ బోనడంచి!
తోవఁజూపుమోదయముంచిఁ లోకవంద్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశః 36

10 పరఁగ నాయుర్వేదఁ పద్ధతి గలియును
వస్తు తత్త్వార్థంబుఁ బడయలేక!
గజపుటంబులు దృతుల్ గ్రావభస్మంబులు
చేయుచు రుజవోవఁ జేయలేరు!
అరయ నీరమెచుండుఁ ధరణియె యొక మందు
నినుక దిబ్బలే మంచుఁ కనవు మందుఁ
కొండ నె త్తంబునుఁ నెండయె యొక మందు
మలయ మూరుత మొఁ పించిమందు!

11 జంతువుల రోగములఁబాపఁ జగము నందు!
వలయు మందులు భవరోగఁ వైద్యుడైన!
నీవు ములభముగా వీనిఁ నెఱి సృజించి
యిచ్చి తిరకావధములెల్లఁ నేటికయ్యు!
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశః 37

సీ॥ భువగు బచ్చలి గోగుం గొబ్బిచించలమొతి
 కూరలు నాగనాథులను దెచ్చి
 మిరపకాయలు నూనెఁ జివేప యుంగున
 చింతపండువ్వును జేరదేసి
 యెల్లుల్లి కొబ్బరిఁ బెల్లము పదునుంచి
 బాత రుబ్బుచు తిర్గవార నుంచి
 పిండమంచును యూఁ బిండి యొక్కటి చేచ్చి
 పొట్ట బగుల దాని నట్టె మెక్కి

గీ॥ రోగ మేవేళ బెంచి యూరొగ్య మొనగు
 ప్రకృతిగానక పర్వికఁ ప్రితిభ నేర్చి
 పాప నన కొనుటిది మా స్వభావమయ్య
 సుగుణ సంభావ్య నేర్వేళ సుప్రకాశ 39

సీ॥ భారత జాతికిభావ బాస్యము మాన్వ
 నే మహాత్ముడు జన్మ మిలను బొందె
 హిందూ మహాత్ముడీ యేర్వలు పోగొట్ట
 నే మహాత్ముడు జన్మ మిలను బొందె
 బాస పిశాచము పాటదోలుటకునై
 ఏ మహాత్ముడు జన్మ మిలను బొందె
 పరగ నపింశాఖ్య పద్ధతులను దెల్ప
 నే మహాత్ముడు జన్మ మిలను బొందె

గీ॥ నిట్టి గాంధీ మహర్షి య హీనకీర్తి
 ప్రవిఘ్నలభ్యాత్మని సత్య పాలకుండు

నీను భక్తులలో మేటి నిర్వికార|
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ||

39

సీ॥ క్రిస్తు మమంబె బల్ శ్రేష్ఠుంచనియెడి
కైస్తవ సాదరి ఘనముగా|

ఇస్లాము సుమంబె యెక్కుడంచనియెడు

వర మహమ్మదు జాతి నరుడు గాని

శాక్తేయమతమె సశాస్త్రీయ మనియెడు

శక్తి పూజను చేయు జనులు గాని

పరగ శాఖామతంబు పరిశుద్ధుని దెల్పు

తనరెడివర లింగ ధారిగాని||

గీ॥ మాఘ్యుడైనను మితియు రా మానుజీయు|

డైన న ద్వైతియైనను నాథ్యమైన|

శాంతి రసము బొందగ జాలకున్న|

నిన్ను గాంచుట సున్నయా పన్నరక్ష|

సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ||

40

సీ॥ ప్రజల బిడ్డల రీతి రాణ నేలనివాడు

రాజు గాడతడు గోరాజుగాని|

తలి దండ్రులకు పూజ దనరజేయని వాడు

కొడుకు గాడతడు దుండుడుకుగాని|

పతి యాజ్ఞలకు మాటు పలుకుచుండెడియాలు

యాలుగాదది చెడ్డ తేలుగాని|

భార్యకు దోహంబు బరగ జేసెడివాడు

భర్తగాడతడు సంహర్తగాని||

గీ॥ సిన్న భూతి దయాభునిఁ బర్వితాని॥
 దలచి యానంద జలధిలోఁ వెలచు నట్టి
 మనుజుఁ డాతఁడు నిక్కపుఁ దనుజడయ్యె॥
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 41

సీ॥ ఎండ కన్నెఱుంగనిఁ మింతులఁ చెఱుమంది
 నరకుడే సౌఖ్య నికరము బొందె॥
 నన్నల రాజ్యంబుఁ నాక్రమించిన నోహ
 యల సుయోధనుడేహఁ ఫలము బొందె॥
 గర్వింది నానెంటిఁ ఘనుఁడు లేడనియెడి
 శివుడు నెంతటిఁ కాలముండె॥
 బరుల శ్రేయస్సును నోర్వని కట్టికి
 బల శిశువాలఁడేఁ ఫలము నొందె॥

గీ॥ గాన దుర్బుద్ధులనుమానిఁ మానధనుఁడు॥
 “అత్మ వత్స్వ భూతాని” యనెను నీతి॥
 దెలిసి సౌఖ్యము నొందును, దివ్యచండ॥
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 42

సీ॥ రామచంద్రునిఁ గన్నఁ రమణి కానల్య యే
 భారత మాతకుఁ బట్టు గొమ్మ॥
 అభిమన్యుఁ గన్నయాఁ యతివ సుభద్రయే
 ధానినతి కంఠఁ హరస్సమణి॥
 భరతునిఁ గన్నయాఁ పృథుడ శకుంతల
 భూదేవి కింకరుఁ భూషణంబు॥

అర్జుని గన్నయాః యంగన కుంతియే
మేసిని సామ్యులః మేలుబలిః

॥ ఇట్టి సాధ్వీమ తల్లులః బుట్టఁజేసి
హైందవావని కీర్తినిఁ బొందజేయఁ
వయ్య! సజ్జన సన్నితి యమల చరితః
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశః సుప్రకాశః ॥ 43

॥ ఘోరాటపురః దన్నుఁ గోరు బోయనిఁగాంచి
దమయంతి యేనీతిఁ దగ వచించె
రక్కసి మూఁజిచేఁ తక్కిత యగునీత
దశకంఠ కేనీతి విశద పఱచె
కీచకు మోహగ్నిఁ కీలలు చల్లార్ప
ద్రావిది యేనీతిఁ దగ వచించె
పేరాచేఁ దన్నుఁ జేరఁ గోరు పహుషు
కేరీతి శచినీతి నెఱుంగఁ బల్కె

సీ॥ ఇట్టినీతి విహంగుల్ పుట్టి గాదె
భరత ఖండంబు ఘనకీర్తి పడసి నీతి
నన్య ఖండంబులకుఁ బంపి మాన్య మగుట
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశః సుప్రకాశః ॥ 44

సీ॥ తలవంచి పరినేవఁ దనరఁజేయని యాలు
యాలు గాదది వెలఁయాలుగాని
పరుసంపు మాటలఁ బలుకుచుండెడి భార్య
భార్య గాదది దుష్టచర్యగాని

సుఖదుఃఖముల రెంటిఁ జూడకుండిన దార
వారఁగాదది మహాఁ క్షూణగాని
అతిథి సంతర్పణఁ మాచరించని జారు
జాయ గాదది గొప్పఁ దాయగాని॥

గీ॥ ఇంటఁకాల్కూని కెప్పుడుఁ నిరగు పొరుగు
టిండ్లు దిరుగుచు పతిమాటఁ నెదను దలఁచ
కుండు నా నారినినుఁగాంచఁ నోపదయ్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశః 45

సీ॥ నిక్కపు లేడిలఁ వెక్కరించిన తీరి
వెక్క పాపటలతోఁ నిక్క వారు
పసపు కుంకుమ లేలఁ పనికి గావని వీడి
ఫేను పొడరుఁ బూసిఁ వెలుయువారు
చలువ బట్టలకంటెఁ జాకెట్లు గొనులు
మేలని ధరియించిఁ మెలఁగు వారు
సీకాయ పొడుమేలఁ చెలువు పోవు నటంచు
బూడిద సబ్బులఁ బూయు వారు

గీ॥ చేతి గుడ్డలు ల్యావ్రుడుఁ సెంటుబుడ్లు
వాడు కొనువారు ధనమునుఁ పాటుచేసి
స్వీయ జనులకు దోహముఁ జేయువారు
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశః 46

సీ॥ ఊత్రము లెల్లనుఁ నేవింపబోనేల
సాగర స్నానంబుఁ సలుపనేల

నట్టనచైత్యమిల్ల ♦ గట్టించుటదియేల
 చాంద్రాయణంబును ♦ సలుపనేల
 కఠినోపవాసముల్ ♦ గావించుటదియేల
 యూరక ద్రవ్యము ♦ నొసంగనేల
 కాషాయ వస్త్రముల్ ♦ గట్టి తిరుగంగనేల
 సంసారమును వీడి ♦ చనంగనేల

గీ॥ ఇంద్రియముల నిర్జించి ♦ యెలమితోడ
 జ్ఞాన ముముక్షుడైన నినుఁగొంచి ♦ శరణటంచు
 నాక్షి మాతృగృహగానంట ♦ చాలదేమి
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ ♦ సుప్రకాశ॥ 47

పి॥ ఇంద్రియో న్మాదంబు ♦ నెడఁజేసి నినుఁగొంచి
 పరగడి దినమది ♦ పర్య దినము
 మూసి తొమ్మిది రుద్రముల నంత నినుఁగొంచి
 రాజిల్లు దినమది ♦ రామ నవమి
 పంచ కోశంబులఁ బరిమార్చి చిత్ప్రభ
 గాంచిన దినమె యు ♦ గాది దినము
 వివయాదులను వీడి ♦ వెన మనంబును నిల్పు
 దినమె యేకాదశి ♦ యను దినంబు

గీ॥ నిట్టి దట్టిది యనిబుద్ధి ♦ నెఱుంగరాని
 ఘోషపద మందు దినమది ♦ ముఖ్య దినము
 మిగులు దినమది దుర్దిన మగును దండీ
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ ♦ సుప్రకాశ॥ 48

సీ॥ దగచేత నాలుకఁ తడియార వేగమె
 వార్చికై పరుగిడుఁ వానిబోలె|
 దానాగ్నిలోఁ బడిఁ దరి గనుంగొనలేక
 నలువెప్పులను బాటుఁ నయని బోలె|
 బలు భీతి నెదగొల్పుఁ పులినోటఁ బడగఁదా
 మిత్తుని కొఱకేప్పుఁ మృగయాబోలె|
 తాఁచు బాము గరువఁ దలకెక్కె విషమెల్ల
 మాంతిరుఁ డెండనుఁ మనుజుఁ బోలె|

గీ॥ ఆస్తిఁగను నిన్నఁ గిననెంచి యగ్గలంపు|
 జవముతో జన్మకర్మరఁ జ్ఞాపులఁ జెండి|
 నీదు చెంతను తాఁజేరునో దయాళు|
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 49

సీ॥ వెట్టివాడని జనుల్ వెక్కిరింతురుగాక
 జడఁడంచు దూషింపఁబడునుగాక|
 మతిహీనుడని తండ్రి మాటలాడును గాక
 భార్య యుపేక్షచే బలుకుఁగాక|
 కుచ్చితుండని బావఁ కూఁకరించును గాక
 చెల్లెలధముడని చెప్పగాక|
 దుష్టాత్ముడని సఖుల్ దొలఁగిపోదురుగాక
 తమ్ముడు గర్విగఁ దలఁచుఁగాక|

గీ॥ అందఱన్ని విధంబులఁ ననుచునుండ
 నీదుభక్తుడు వానిని నమ్మి నోర్చి|

కరము యత్నించి తుదనినుఁ గాంచునయ్యు|
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ|| 50

సీ॥ ఎవరి ప్రాప్తమొంది యెలమి నాపాండవుల్
కష్టముల్ తృటిలోనఁ గడపి నారు|
ఎవరిఁ దిక్కుదలంచి యెలమి త్రిశంకుని
తనయుఁడు రాజ్యముఁ ధారవోసె|
ఎవరి యండఁ దలంచి యెలమి శ్రీరాముఁడు
వారిధి సేతువుఁ బరగఁ గట్టె|
ఎవరి సహాయంబు నెంచి సుత్రాముఁడు
ఘోర వృతాసురుఁ గూల నేసె|

గీ॥ వారలందఱు నీభక్త వరులు గాన
పరమ ప్రీతిని శుభపరం పరలనిచ్చి|
దివ్యకీర్తిని నిల్పితోఁ దేవదేవ|
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ|| 51

సీ॥ భక్తుల పాలించు భక్త వత్సలుడీవు
నగములలో మేరుఁ నగమ వీవు|
తారకా సమితిలోఁ దనరు చంద్రుడ వీవు
అష్ట వసువులలోనఁ నగ్ని వీవు|
వేదంబులందుఁడు వేదార్థమత్ర నీవు
రాజులలో రామరాజ వీవు|
సీతులలో దండఁ నీతివి నీ వల
విద్యులలో మోక్ష విద్య నీవు|

గీ॥ జంగమా జంగమాత్మకః జగతియందుఁ
తమరాలేదను చోటాకింతయును లేదుఁ
లేదు లేదన్న వారికిఁ లేవు లేవు
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 52

సీ॥ కథనాంత రరగుడుఁ గరుణాభుడై యొచ్చు
యుష్మత్కృపాలవఁ మొందెనేని
సర్థనుండె నను నెగడు ధనంబుచే
యుష్మత్కృపాలవఁ మొందెనేని
బలహీనుఁడును దివ్యఁ బాహుబలాధ్యుడౌ
యుష్మత్కృపాలవఁ మొందెనేని
భిక్షుకుండె నను బృధ్వీశతిలకుడౌ
యుష్మత్కృపాలవఁ మొందెనేని
గీ॥ అహహ నీ జరకు విరిచినఁ యట్టి విభవ
మరయు నేలోకమున నెందుఁ దొరక్కదయ్యు
నీకు సామ్యంబు నీవెపో నిర్మలాత్మ
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 53

శ్రీ॥ ఏమి నీ యద్భుతఁ ధీమహిమము దీని
స్థర్థిరవ నెవ్వనివశము నంద్రుఁ
యొక్కతెచ్చు పాటుచుఁ ఫకలలోకములండుఁ
బుట్టి సోఁల, తెన్నొగిట్టుచుండు
నొక నిత్యమహాలోకఁ నున్నచోజాగికిఁ
కష్టముల్ సుఖములు గడచుచుండు

నొక మ హూ ర్మునందుఁ నొగి దరిదుఁడుధని
ధసికుఁడు బీదయైఁ దనరుచుండు!

గీ॥ అహహ! యిమ్మాఢ్మి చిత్రముఁ లహరహంబు
చేయుచుండిన వచ్చు నాఁవాయ మేమి
నీకుఁ దగునయ్య? యీయాటఁ నిర్వికార
సుగుణ సంభావ్యసర్వేశఁ సుప్రకాశ! 54

సీ॥ గుత్తమై నిగఁ నిగలేఁ గుల్ము రేకులగూర్చి
ప్రతి నీచుఁ యులేకఁ నలికినావు!
విలలే చాయలఁ విలలి నెయ్యము లాడ
నునుజాళు వానిగ్గుఁ నునిచినావు
ఆమధ్య మృదుకేసఁ రాళి సరాళింప
నాధారమును లేకఁ నాటినావు
ముద్దు లొల్కెడు దిమ్మై మిదైయొక్కటి నుంచి
పూస లందంచునఁ పూడ్చినావు

గీ॥ అహహ! పూవునకు తూండ్లు నడుగునఁ అలమి
కొనగ

అర్కునకు చందమామకుఁ నలరముడువఁ
యబ్బ నిర్మాణ మెటుజేసిఁ తయ్యజెవుమ
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ! 55

సీ॥ ఆకాశ మద్భుత మైన గుడారంబు
నలరు రంగస్థానఁ మిలయిదెల్ల

తెరల్లు మాయామయాః పరిర నికరంబు
 బాత్ర వై చిత్స్యోబుః | వాచిచయము
 గట్టి మేళపు గాంధ్రీః కామాది మట్కంబు
 మిఱచుదీపంబులాః మిహిర విధులు
 వై చిత్స్యమాః | ధాః వై దగ్ధ్య మి సృష్టి
 షుజ్ఞానమను రాత్రిః యాపవేళ

గీ॥ గాటమైనట్టి యీ జగన్నాటకమును
 నడుపుచున్నావు సూత్రధానిఁడవు వోలె
 నహహ! నవరస వై చిత్స్య మహిమ మొప్పు
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 56

సీ॥ ఉన్నతా హర్యమాః బుద్ధ్యాన వనములు
 జల పూర్ణ నదులును బులినచయము
 జలజలమని పాటు సెలయేటి నిసదఘోల
 శుకపిక సూధురీ సుస్వపములు
 చిత్రనిష్కటములు చిగురు జౌంపంబులు
 పౌర్ణిమా రాత్రులు పద్మవనులు
 మలయ మారుతములు జలద బృందంబులు
 గజవిజ యనెడి మునజ వితతులు

గీ॥ చూచు చుండియె యంతటిఁ జూపుమొచి
 కనుల నానంద బాష్పములఁ గ్రాలుచుండ
 నిన్నఁ గనుచుండు ముజ్జాని తన్న మొజ్జిచి
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 57

సీ॥ బహు జన్మ సుకృతంపుఁ భాగ్యవశంబున
జ్ఞాన సంద్యప్తినఁ జగము కవిన
బ్రహ్మసాగరమునఁ బరగు నీయఖలమా
లోకముల్ బుగ్గలఁ వీరఁడోఁడు
నడవులు రెల్లునై యన్న ఖండంబులు
వజ్రంబులై యొగివలరు ఛూడ
ప్రాణులబ్ధియందుఁ బరగు జలచరముల్
కళి సూర్యులును నుడువ మిరి మునులు

గీ॥ నూది చూచి నుఁ జూడ్కులఁ జూడ మఱచి
తన్న మఱచియుఁ దోచినఁ వన్ని మఱచి
క్షీరమున నీరయంబలెఁ జేరునయ్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ ౩౪

సీ॥ క్రమ్మి మేఘంబులు గర్జించు నప్పుడు
ఘోతమై వర్షంబుఁ కరియు నపుడు
వెనఁబవమానముఁ వినరి కొట్టిన యథా
మించఁదీవలుమింటఁ మెఱసి నపుడు
మెండుగ నెండలుఁ మీరగాంచిన యప్పు
కారడ చంద్రికల్ చల్లునపుడు
చల్లని తెమ్మరఁ సరవి వీచిన యప్పు
వత్సలీంపులు గుల్కుఁ బల్కునపుడు

గీ॥ నీడు మహిమంబుఁ దిలకించి నిచ్చనలరి
కనుల నానంద బాష్పముల్ గారుచుండ

బాగడుచుండును సుజ్ఞాని నిగమవంద్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 59

సీ॥ అఖిలాండ కోటి బ్రహ్మాండ నాయకుడవౌ
నీ స్వరూపం బెన్న నేను దగను
ఆకసంబు శరమ్ము యలసూర్య చంద్రులు
నేత్రవద్యయంబుగాఁ నిలిచి యుండ
దిక్కులు బాహువుల పొక్కిలి భూమియు
బాతాళ లోకమే పాదయుగము
తరువులు రోమముల గిరులు నెమ్ములుగాను
నిశ్వాస మనిలమై నెగడుచుండ

గీ॥ పం॥ నలరు జక్కలు పుష్పహారాలి గాఁగ
గుంతలంబులు మబ్బుల గుమలుగాఁగ
వేదబృందము నీవాక్య వితతిగాఁగ
బరహు నీరూపు ప్రాజ్ఞుడే యెఱుఁగుఁయ్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 60

సీ॥ ఆప్యాయముగజల్చి యంబలి ద్రావియు
సంకటి చిక్కము చంకజేర్చి
మూపుపై గొంగడి ముస్తీబుగావేసి
నాలమందల తోడ నడవికేగి
మరల నోగిరంబు మనసార దిని లెన్న
మధురాంబువుల గోలి మందగూర్చి

నల్లగిలారములో నమములు వేయగ
కొండనెత్తము జేరి నిండుపేము.

గి నరణి; పిల్లన గోవినిస్వనము లొల్క
సృష్టి చిత్రము గాంచుచు సొక్కియుంచు
గొల్లడేభూమి పతిమేటి కల్లగాదు
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ.

సీ ముద్దుల జొనగూర్చు ముడిపెముచే బాలు
రాట లాడడివిధం బరసి నవుడు
మృగ శాబకంబులు మెక్కి తృణంబులు
బరుగులెత్తెడి చంద మున నవుడు
సక్షుల గుంపు ప్రభాత వేళలయుండు
మించి పల్కుట నాలకించి నవుడు
పచ్చి కనవు మేయ బరువడి బాలూర
నంబ! యనుచు ధేను వటచు నవుడు

గీ॥ ఎవడు నీ సృష్టి చిత్రంబు లెంచి పొంగి
కనుల నానంద బాష్పముల గార్చి మెచ్చి
నిన్ను బొగడక యుండును నిర్వికార
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ. 62

సీ పరదేశమున కేగి పరియింటి కేతేర
సాధ్వి ప్రియునిజూచు సంబరమున
పొదుగున బాలూర గదియు చూడకుద్రావి

మేను నాకెడి గోవుఁ మెప్పునందు
ఎఱఁదెచ్చి ముకుఁజచ్చిఁ లెంకని పిట్టల
కిచ్చెడు పక్షులఁ మమతయందు
పాల కేడ్చెడి చిన్నిఁ పాపకుఁజన్నిచ్చి
మృదముఁజూపెడి మూతఁ మిద్దులందు

గీ॥ నీదు కరుణా విధంబునుఁ కొందున లేక
జ్ఞాని గనుచుండు నీక్కిముఁ జ్ఞాన గమ్మ
గర్వదగులు చూడంగఁ గలరె తిండి
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 63

సి॥ భువన జాలము లెల్లఁ బొంగ రంబులరీతిఁ
ద్రిప్పెడు నీదివ్యఁ తేజమునఁ
నక్షత్ర రాసులఁ నానాగ్రహంబుల
గనుసన్న నడుపునీఁ కాశలమఁకు
అల్లల లోకంబులఁ నంతరాళము నందు
స్థిరమగ నిల్పునీఁ చెయ్యిమునకు
చిత్ర చిత్రముగానుఁ సృజించి జీవుల
కాహార మొనఁగెడుఁ నమిత కృపకు

గీ॥ నలరి యెవ్వఁడు నినుఁ గాంచఁ దలఁప మదిని
నాశఁ బొందడు పాడెపోఁ యమితపాపి
వాని జన్మంబు వమ్మగుఁ వసుధ యందు
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 64

సీ॥ నీ ప్రభ సూర్యచే॥ నిఖిల జగంబుల
 సూక్ష్మాబువుల నెల్లఁ జూపినావు
 నీ శాంత మహిమంబు॥ నిండు చంద్రునిచేత
 సకల లోకములఁ జాటినావు
 నీ కృపారసమును॥ నాక సంబున నుండి
 యమృత వర్షముగాఁగ॥ వనిచినావు
 వజ్రము గంభీర భావమునకు దీటుగ
 జలధుల పొదందు॥ నిలిపినావు॥

సీ॥ నీదు కల్యాణ నిలయమి॥ నిఖిల భువన
 జాలమగువందు జిత్రముల్॥ చాలనుంట
 వానిఁగనుఁగొని యానంద॥ వాగ్ధిచేలి
 సన్నుతిఁతురు భక్తులు॥ కన్నతండ్రి
 సుగుణ సంభాష్య సర్వేశ॥ సుప్రకాశ॥ 65

సీ॥ పగలు రాత్రులయందు॥ జగమును వెలిగించు
 సూర్య చంద్రుల మింటఁ జూపినావు
 ఆశలీ దవ్వల॥ యానాట మును మాన్ప
 ఘల జలంబులభు॥ నిలిపినావు
 ఇహ పరంబుల రెంటు॥ నెనలేని యానంద
 మొంద శ్రుతి శ్మృతు॥ లొసఁగి నావు
 సుఖ దుఃఖములనుచి॥ చూపి ప్రాణిచయంబు
 జగతి నశ్వరమంచు॥ జాటినావు

గీ॥ చం॥ అన్నిటను నుండి బ్రహ్మాండం ముందు బూర్తి
నొంది లగులక నాక్ష్మిక యొక్కరీతి
సత్వమాను బ్రోమమెయిఁజూచి సమత వెలము
నిన్ను వెలని కొనియాడ నేర్చువాడ
నుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 66

సీ॥ యుష్మత్ప్రకాపంబు గ్రీష్మభానుడు చాటు
శాంత గుణంబు నా శశియె చాటు
నీ దయాసమును నిండు వాతలు చాటు
గాఁభీర్వమునుజాటు గడలి తేడు
నీ చిద్విలాస మీ నిఖల సృష్టియె చాటు
నాదార్య గుణమునా యవని చాటు
శాశ్వత సహనంబు నర్వంసహయె చాటు
నిర్విచార గుణంబు నింగిచాటు

గీ॥ నీదు మహిమను జాటు నా నిగమ గణము
నీదు నేర్పును జాటు నీ నిఖల జగము
సర్వమును నీదు గుణముల జాటునయ్య
నుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 67

సీ॥ రాతి తోడను గూడి రత్నముండిన యట్లు
పూలలో గంధంబు పుట్టునట్లు
చంద్ర బింబము నందుఁ జంద్రిక యున్నట్లు
చెట్టులోపల శేవ పుట్టునట్లు
తార హారంబున చారముండిన యట్లు

నుదధిలో న త్యంబుఁ లుండినట్లు
తిలలోనఁ దైలంబుఁ కఁసి యుండినయట్లు
దారువు లోనన్నఁ దాఁగినట్లు

గీ॥ అఖల లోంబు లందుభూఁ తాంతరముల
సాక్షి మాత్రుఁడవై కర్మ సాక్షి వగుచు
నిడి యున్నావు సనుఁగాంచఁ నేర్వసుయ్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 67

సీ॥ నీకాంతి న్నభి నీరేడి మిశ్నుఁడు
పురుషోప మిషఁగురుఁ పుష్కరాదె
నీదగు కీర్తి సాక్షిధ్యమందున శశి
తెల్లనా యద్వైత బిళ్ళఁదె
నీ కరుణారసఁ నీధిము దఱఁ
బఁకింప నభిముఁపరయఁదె
నీ ప్రతాపాస్పితఁ నెఱపోల్చి చూడఁగ
వహ్ని విస్ఫులి గవుఁ చిహ్నమార

గీ॥ అది మధ్యాంత రహతుఁడైనట్టి నీదు
ఓవ్య మంగళ విగ్రహఁ తేజమెఁజు
గాంచి దానిని వర్ణింపఁగలఁకు తిండి
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 68

సీ॥ ఓర్పు స్వతంత్ర్యంబు నూట సంభావ్య
మనఁగ ధారుణి సాక్ష్యమునిచి నావు

కీర్తోష్ణ మూటః॥ చిన్మత్రోమై యుండు
 డని పవనంబున॥ పనినావు
 అన్నిటి లోనుండు॥ యంట కూడెడు నీతి
 విన్న నాత్యము గాగ॥ బన్నినావు
 మూర్ఖుని నంటక॥ నున జు లిట్లుండగ
 నెంచి వచ్చిని స్మరి॥ యించి నావు

గీ॥ ఇంత కృపజూపు చూడట॥ నెంచలేక
 లిల్లి దండ్రులు గురుడంచు॥ దలచ లేక
 వాటచిటిని నిన్న నన్ననే॥ వాటకుమయ్య
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ॥ సుప్రకాశ॥ 70

సీ॥ ఘోర సంస్కృత్య కూ॥పారిమః దరియింపఁ
 బల మొనఁగుము భూరి॥ బల సముద్ర
 తున్న విషయము॥ దోలఁగియుంటకుగాను
 సన్మార్గమును జూపు॥ సచ్చరిత్ర
 మఖ దుఃఖములు నొక॥ సుఖ బడకుటకు
 శాంతి మొనఁగును॥ శాంతిరూప
 బీద సాదలకుగ॥ పెన్బాధలం దోయ
 మతి నొంగు మనం॥ క్షితి రిలేక॥

గీ॥ శమము దనుమును ధైర్యము॥ సత్సవాకు
 నా కొనంగును వ్రచ్చిన॥ నాథ నాథ
 నీవె నాకేకుగడవయ్య॥ నిర్మలాత్మ
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ॥ సుప్రకాశ॥

శ్రీ కఠిన చితుఁడ గానఁ కరఁగించి పరదయా

వృష్టిని గూఢిపి ఖాఁ కదవేద్య
మఁమున జీఁటిఁ నఁశంబునుం బాపి

స్వచ్ఛ కాంతిని నిమ్మఁ సామ్యవహూర్తి
పాద్య దైన్యముచేతఁ బరుగిడు చిత్తఁబు
బట్టి శిక్షఁపుఁ పాపమార
జీవిత కళదస్సిఁ చీకాటు పడియెడు

నమ్మిత సిద్ధి నొసంగుఁ వ్యసమేయ

శ్రీ విద్యనాంబుల సంతాని భీష్మరక్షింపిన మునుఁ

జక్కి వెఱుగొందినట్టి నాచెఱఁ జేరి

తానకాళి కు జ్ఞానసంఘ ధానమిమ్ము

మగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశః

72

శ్రీ వేమక నే నెత్తినఁ వేయ లక్షల కొట్ల

జన్మముల్ చెప్పంగఁ జాలు నెవఁడు

మునపునే గుడిచినఁ చనుబాలు లెక్కింప

నల సమద్రుఁ లెన్ని యగునో దలచ

వసుధ రేఱువు లెల్లఁ బ్రస్తవించగవచ్చు

తల్లిదండ్రుల సంఖ్యఁ తలచ నగునె

మాతె నీ జగమును మాకిరి రాజులు

నాడు జన్మము మాఱలేదు తిండి

శ్రీ వీరభూప లేదె పెఱువానిఁ బోలెడలఁడ

నీకు నిని పాడి యకానె నిఁగర్మ లాగ్మ

వేగ నీయండఁ జేస్తుము వేద వేద్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశః 73

సీ సృష్టి సౌభాగ్యంపుఁ శ్రేష్ట్యాముఁ జూడ
బుహిదితిని నన్నఁ బరమ కృపను
గాంచితి నీసృష్టిఁ కాశలంబునుదాఁ
జూడ నాకేరియఁ చోద్యమయ్యె
నీవు సంపదనిత నెఱవేతె న్నక
నీదరి జేస్తుము నిర్మలాగ్ని
వంత కూటపుంబుఁ లెంతయుఁ జేసితి
తీతెనా పని నీకుఁ దెలుపు కొనఁగ

సీ నాజ్ఞ యిచ్చిన వచ్చెదఁ నయ్యనీదు
దివ్య దర్శన సంపాద్య దీనము కొఱకు
వేది యున్నాడఁ బిల్వపు వేగఁ దండ్రి
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశః 74

సీ ఎత్తితి నన్నుఁ లెన్నియో లక్షలు
చూఁచిఁ బ్రమాణుఁ సుక పురంబు
గర్భ దర్శినుడై గమ ధనవంతుడై
మూఁకునై పక్షి నై మూల నైతి
చిలువనై చిలుకనై తలఁప నెనుబది నాల్గు
లక్షల జాతులలోనఁ లలి జనించి
అమిత క్షేప్ర సుఖముఁ లన భరించియు నూతి
జనులఁ బూజలుఁ సలిపి నాడ

గీ॥ జాతీ నాజన్మమో యెలఁగజాలునయ్య
 వల యుటు చేసెదవునన్ను॥ నేలుమయ్య
 వలకుండిన నిన్విడె॥ జ్వలనయ్య
 సుగుణ సంభాష్య పర్యేళ॥ సుప్రకాశ॥ 75

సీ॥ పృథ్వి శా స్ర్మిషు చేతి॥ బాహించి జోనును
 వల్మీక భవకవి॥ వర్మజేసి
 అభిమన్యునకు శౌర్య॥ మధికంబుగా నిచ్చి
 రామ కృష్ణుని మండి॥ రహిజలరిగి
 సాందీపునకు జ్ఞాన॥ సామ్రాజ్యము నొసగి
 పాతంజలికి యోగ॥ పథముఁజూపి
 త్యాగ రాజును గాన॥ భారేతునిఁగఁముంచి
 ప్రహ్లాదునకుఁబాల॥ భక్తి దేల్చి

గీ॥ అయ్యో! నను వృద్ధునిగఁజేసి॥ యాకసన్లునఁ
 దిరుగు శరద్రభశకలపు॥ గరణి నుంచి
 యున్న వాడపు కరుణింపు॥ మో మహాత్ము
 సుగుణ సంభాష్య సర్వేశ॥ సుప్రకాశ॥ 76

సీ॥ రాచకార్యపు వ్యక్తి॥ డాబ్య భారపు శక్తి
 బాల గంగాధర॥ తిలకు కిచ్చి
 అసమ వాక్పటిమలబు॥ సమల ధీమహిమంబు
 శ్రీవివేకానంద॥ సిద్ధున కిడ
 పర హితాచరణంబు॥ పరమహా కరుణయు॥

బరగ బుద్ధుని మదిఁ గురియఁ జేసి
సంస్కరణపు భక్తి నాధ నాంతరయుక్తి
వీరేశ లింగార్చ్య విభుని నొసఁగి

గీ॥ శ్రీకృష్ణ నాకొర్కె గ్రీష్మపఁ రిజ్జలంబు
వలెను నింకఁగఁ జేసివీఁ వరుస యేల
నన్ను విడనాడ ధర్మమాఁ కన్న తండ్రి
సుగుణ సంభావ్య పర్యేశ సుప్రకాశ॥ 77

సీ॥ ఎన్ని యుగంబులొ నన్ను దూరమఁజేసి
విడనాడ నీవు నే విడువ నయ్య
ఏటికి నెదు రేగుఁ దీటుగ దుఃఖంబు
బోనాడి వచ్చితి బోవవయ్య
హృదయ నీరేజి బు నొడుచున్నది కానఁ
గరుణా రసము చిల్కి కావవయ్య
మృత్యు సర్పము మెల్ల మింగుచున్నది నన్ను
నీలోనఁ జేర్చయు నేలు మయ్య

గీ॥ అంధకారపు గర్తంబు సంకుఁ జిక్కి
కాయమును డస్సి దివ్యమాఁ కాంతి నొసఁగి
నన్ను రక్షింప వయ్య యాపన్నరక్ష
సుగుణ సంభావ్య పర్యేశ సుప్రకాశ॥ 78

సీ॥ వెలి శనులను వీడి వేవేగ నీచెంతఁ
జేర వతును గాని యూరకుండ

బనిలేని యప్పుడు నిను గాంచుటకు దాడి
 గోరు చుండును గాని యూరకుండ
 బ్రతి నిమనంబు నీ పనియూని నినుజూచు
 చుండునుగాని నే నూరకుండ
 పాన్పుపై బడి నిన్ను బల వరించుచు నెప్పు
 డుండును గానినే నూరకుండ

శీ॥ పం॥ నామ యార్చిని గుండెడు ఎట్టివేళ
 గాని యెప్పుడు నినుగొల్వ కేను భోజ
 సంబునైనను జేయమ నాదుబంధ
 సంబులను ద్రొంచు యెప్పుడు నాథనాథ
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ 79

సీ॥ దిన దినంబును మోహమును పాశములదెంచి
 నీ సమక్షము నను నిలువ వయ్య
 నిచటి కార్యము లెల్ల నెలమిమైజేసితి
 నీ సన్నిధిని నన్ను నిలువవయ్య
 జననంఘమును బాసి మునియైనవేళలో
 నీ యొడుటను నన్ను నిలువవయ్య
 అంత్య కాలపు దుఃఖ మనుభవించక ముందు
 నీ మంగిలను నన్ను నిలువవయ్య

శీ॥ ఎట్టి సమయంబు నందు నింకెట్టి దేశ
 మైన నిలచిన గూర్చున్న ననఘ చరిత

త్యన్మహా దివ్య తేజంశ్చ జలనీ జేర్చు
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ్వర సువేశ్వరః

80

సీ॥ సురభి నాటక సభాః గురుడనై దేశంబు
దిరుగుట నీయాజ్ఞః తెఱఁగుగాదె
హరికథలను జేసి ధర్మనిప సభలందు
జెప్పట నీయాజ్ఞః చేతఁగాదె
భైషజవృత్తిచే వసుధ బీడల నేవఁ
జేయుట నీయాజ్ఞః చేతఁగావె.
అఖిల తత్త్వంబుల నరహు గురుల సేవ
జేయుట నీయాజ్ఞః చేతఁగాదె.

గీ॥ అట్టి నీయాజ్ఞ నీజమ్మః మౌదుఁగోక
పూర్వ భవమున నెంతయో నిర్వహించి
వచ్చితిని జెంతజేప్పి కృపామయాత్మ
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ్వర సువేశ్వరః

సీ॥ క్షమచేతనే గదా! యమిత రాజ్యముమాని
పాండవుల్ విరటుని పాలనంట
క్షమ చేతనే గదా! సత్యహరిశ్చంద్రు
డల మాలనికి మేను నమ్ము కొనుట
క్షమ చేతనే గదా! సజ్జనుండగు శిభి
త్యాగాన మాంసమ్ము డేగ కిడుట
క్షమ చేతనే గదా! విమలా పగానుతుం
డాజన్మ బ్రహ్మచ ర్యంబు గొనుట

గీ॥ త్నమకునరి పోలు వేఱుసాఁ ఖంబు గలదె
అమితమా త్నమ గలిగినఁ యాత్మనిడుఁడు
నీదు భిక్తాగ్ర గణ్యుడై నగడువయ్య
సుగుణ స భావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 82

సీ॥ మానసంబు నిలిచె మార్గ మబ్బునటన్న
నంతలోఁ జలియించి యరుగునోడు
మరలఁ దెచ్చిలయించు మార్గముఁ జూపిన
మోసంబుచే నన్నుఁ బాసి వెడలు
కుంభ కంబునఁ గట్టి కూల్చి వైచిననంత
దెగఁదీసి పర్విడుఁ దెవుచేత
దివ్య తేజముఁ జూపి తెరువు బంధించిన
పరవశమైలేచి పాటి పోవు

గీ॥ గాన విడుపును పట్టును లేనిదివ్య
రాజయోగంబుచే శ్రద్ధఁ రాజిలంగ
సభ్యసింపక నినుఁగాంచ నగునె తండ్రి
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 83

సీ॥ వరుస నిత్యానిత్య వస్తు వివేకమి
హామత్రోభోగ నిష్కామితియును
మహిమైవైవర్తి శమాదిష్కటంబును
క్షయ మొదనిము ముక్తకత యనఁగ
నీ సాధనంబుల నిప్పుడు దప్పక
యాచరించుచు నుండు సతఁడు వేగ

గురు నన్నిధికి భక్తిఁ నరిగి యాత్మావాత్మ
మును విచారించెడుఁ ఘనఁడుగాని

గీ॥ తావక ధ్యాన నిర్మలఁ తత్త్వదృష్టి
బడసి నను గాంచి ధన్యతఁ బడయునయ్య
చపలుఁడెరుగునె నెట్లు ప్రాచీన పురుష
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥

సీ॥ చర్చింప జననాదిఁ పడ్వీకారములచే
నుడివడు దేహంబుఁ స్థూలమండ్రు
పదియు నేడిందియఁ ప్రాప్తక మైలింగ
దేహంబు సూక్ష్మమాఁ దేహ మండ్రు
అజ్ఞాన మీరెంటిఁ కాధారమై యాత్మ
నైక మందిన కారఁ కాఖ్యదనరు
మూ డవస్థలచేతఁ ముడి వడు చుండు నీ
మూఁడు దేహంబులఁ బాడ నెఱిగి

గీ॥ ఏది వెలుగొందు శుద్ధమై యేరితి
నట్టి చిన్మాత్రుఁడైన నిఁ న్ననిశ మీశ
దెలియుటే మోక్ష మందురోఁ దేవదేవ
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥

85

సీ॥ ఉర్వి శోణిత శుక్లఁ యుక్త్యదృఢంబయి
యన్నకొశమగు నాహారమునను
పంచ ప్రాణులు కర్మఁ పంచేందియంబుల

కూడికయును పొగింఁగి కోశమందు
జ్ఞానేంద్రియము లైదుఁగి ఘన మనం బొక్కటి
కూడి మనోమయఁగి కోశమందు
ఎంచ బుద్ధియు జ్ఞానఁగి పంచేంద్రి యుంచివి
జ్ఞాన కోశంబునిఁగి జ్ఞాను లందఱు
అరయ నంలికరఁగఁగానంద మొద పి
యాజ్ఞాన కోశముఁగి లనఁగ నైదుఁగి

గీ॥ కోశముల నెల్లకాలముఁగి గోరి యతని
యెఱిగి యవస్థలఁ జూచుచుఁగి నొక్కరీతి
సాక్షిగానంట పోత్యుఁగి మోక్షమందు
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁగి సుప్రకాశ॥ 86

సీ॥ మల్చుక రీతులఁగి జర్పించి తనలోన
పంచ ముద్రల భావఁగి మించి దెలసి
తారక సిద్ధుడై తలఁపు శుద్ధము చేసి
సాఖ్య శాస్త్రార్థంబుఁగి చక్క నెఱిగి
వర పతంజలి సూత్రఁగి పద్ధతులను నేర్చి
దండకాన్వయ రీతిఁగి దగ నెఱిగి
యజపగా యత్తీర, హస్తంబు తెలసియు
లంబికా యోగ సంఘటక్యమెఱిగి

గీ॥ చేసిచేయని చేయకఁగి చేయుచున్న
దివ్య నమనస్క సిద్ధుడై తేజరిల్లి
జ్ఞాని నీనత్య రూపులొఁగి గలయునయ్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁగి సుప్రకాశ॥ 87

సీ॥ అట్టిలో బ్రహ్మ సురసి యింటియే మదరా
 బవనయించుట యమం బనగ బరగు
 తన కన్యనై లోచు దాని స్పృశింపక
 నెగడుటయే యిల నియమ ముండు
 విశ్వంబు చిత్తంబు వెన నెఱింగి యుపేక్ష
 వహియింబు లేత్యాంగ మహిమ యండు
 మనసు వాక్కులకును గనరాని యోగంబు
 మాన విధి విధాన మార్గ ముండు॥

గీ॥ ఇట్టి కడు సూక్ష్మ యోగంబు లెట్లా గుఱుని
 దయ నెఱింగి భవాంబుధి దాటి తాను
 నిత్య సుఖమందు సుజ్ఞాని నిహమునందు
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ ౩౩

సీ॥ స్వాంత మనస్ పదార్థ సమితి బ్రహ్మాంబుని
 యెఱుంగ బ్రాణాయామి పరణియండు
 వివయ మాత్మగజూచి వెనమనంబును బుద్ధి
 నెవయః బ్రత్యాహార మనగః బరగు
 సంక్షేమిచూచివ నందు బ్రహ్మాంబుగాం
 చుట భారణయను పేరిటఁ జరింగు
 ఏను బ్రహ్మాంబుని యెఱిగి నద్వైతిని
 మొనసియుండుట ధ్యానమనగః బరగు

గీ॥ నిటి గుహ్యార్థ సూక్ష్మంబు లెఱుంగు యోగి
 వీని కన్నియవస్థల వేగ వడిపి

కర్మ జేసి ము చేయఁడు నిర్మలాత్మ
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశః॥ 89

సీ॥ ఆద్యంతములు లేనియట్టి నిండిత వస్తు
వరయ విజనమని యనుచు నుండు
ఎందు గృత శ్చిత్తులై యుందురో విబుధులు
నది ప్రసిద్ధాననంబనఁగ బరఁగు
ఏ స్థలఁబునఁ జిత్తమేక రీతిగనుండు
నదియె గదా మూలమనఁగఁ బరఁగు
ఏదృప్తిచే జగంబెల్ల బ్రహ్మమో దోచు
నది రాజయోగంబింటుండు బుధులు

గీ॥ ఇట్టి మృదువైన యోగంపుఁజెట్టఁబట్టి
నీట మునిగిన భండంపు సాటిగాను
యోగి చరియించుచుండును యోగివంద్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశః॥ 90

సీ॥ పడవలోఁ గూర్చుండి పయనంబు జేసిన
బయటి వెల్ల నచుచు పగిది దోచు
శారద చంద్రికా సమతి గాంచిన పైశ్య
గడునకు బంగారు కరణి దోచు
కొఱవి గిట్టునఁ దిప్ప కొలదిని వట్టువై
సూర్య మండలగతి సాబగు తోచు
కంటి కద్దములిడ కాంచిన సూక్ష్మ వ
పుస్తులెల్ల గొప్పగఁ దోచు చుండు

గీ॥ నటులె యజ్ఞాన వశమునఁ నాత్మ నాటచి
తను వలించును మూఢుఁడుఁ దలంచు దాను
ప్రత్య గుండని గన లేకఁ సత్యరూప
సుగుణ సాభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 91

సీ॥ ఒనర జేహంబును ఁ నొక రథంబుగఁజేసి
కరణంబులను దురంగములఁ జేసి
మించు చిత్తంబునుఁ మేలుకల్పేముఁ జేసి
బుద్ధిని సారథిఁ బోలెఁ జేసి
యీ యహంకారంబుఁ నిరుసునుగాఁ జేసి
విశ్వాసములు చక్కఁ విధిగఁ జేసి
చలుల సుషుమునుఁ చిబుకునుగాఁజేసి
రథిఁజే లోలఁ నాణనండి

గీ॥ రాజ యోగంపు నడి వీధి రథము విడచి
ధూర్త నైకటి సంసారఁ గర్తమందుఁ
బడఁ ననుఁగాంచు యోగియుఁ పరను పురుష
సుగుణ సాభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 92

సీ॥ హాయిగ గంధవాఁ హమ్మ నీచెడివేళ
ప్రజ పరవశమగుఁ పగది గాను
కొక్కారు మబ్బులుఁ మ్రోగు చుండిన కేకి
పుచ్చి యాడెడి కణిగాను
లేమావి చిగురులఁ లెక్కమీఱంగ మెక్కి

పాడెడి కోకిలఁ వడువుగాను
వేణున న రనంబుఁ వీనుల సోకిన
బరివశెంబగు గోవుఁ సరణిగాను

సీ॥ అమల సుజాని నినుఁగొందిఁ యనవ రతము
నిశ్చల నంద సంపూర్ణఁ నీరరాశి
దేలి జగమును మఱినునోఁ దివ్యరూప
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥

93

సీ॥ యమి విషయంబులఁ నంటరాదని గదా
సూర్య రశ్మిని సాక్షిఁ జూపినావు
సుఖ దుఃఖముల రెంటిఁ జూడ నశ్వరమని
తృభ్రాసు సాక్షిగఁ జూపినావు
కవి హృదయము చాలఁ గంభీర మనిగదా
యదభిని సాక్షిగఁ నుంచినావు
మాని లక్ష్మ్యుఁబునఁ మానరాదని కదా
సాక్షిగ గుఱికొనిఁ జాటినావు

సీ॥ నీకు పృష్ఠిని నీవస్తుఁ నిచయములను
జనులు ధర్మంబులను వేర్పుఁ కొనుటకవని
దేశికుల రీతిఁజేసితేఁ దేవ దేవ
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥

94

సీ॥ చర్చింప నాటకఁ శాలదేహముఁ జేసి
హృదయ రంగస్థానఁ మేర్పఱింది

వృత్తి జుష్టుల నాట పెద్ద నటులఁజేసి
 వరఁగు సంకల్పంబుఁ తొరన జేసి
 దివురు కూటస్థునిఁ దీపముగా జేసి
 కామాదులను మేళఁ గాండఁజేసి
 ఏచుంఁగి యములఁ జూచు వారిగఁజేసి
 కథ దేవి మహిమముఁ గాగఁజేసి

గీ॥ స్వప్నమందాటఁ జూపుచుఁ సక్రిమముగ
 సూత్ర ధారుడవై సాక్షిఁ మాత్రండుగను
 నాట లాడింతు వాడెదఁ వఖలరూప
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 95

సీ॥ అఖల బ్రహ్మాండముఁ నానరించిన నీకు
 గుడి గట్టు నంతటిఁ వెడఁగెవాడు
 “నామ రూపక్రియల్” నహియని యుండునికా
 విగ్రహంబుగ నెంచుఁ పెట్టి యెవఁడు
 గుణ ధర్మ ధర్మంబుఁ గూడకుండి నిన్న
 గుణియంచుఁ బొగడెడిఁ కుమరి యెవఁడు
 నిగమంబులఁజివరఁ నిలచియుండెడి నీకు
 నున్నవంబులఁజేయుఁ నోగవంశు

గీ॥ నీమహాదివ్య తేజంబుఁ నెగడుచుండ
 నాఁడు నీభక్తుడగు పార్థుఁ నకు నొసంగి
 నట్టి జ్ఞానేక్షణంబునుఁ సలర నిచ్చి
 వీరి దుర్బుద్ధి బాపుముఁ పరవపురుష
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 96

1. పగటి రేయిని గుంచె బట్టక చిత్రముల్
 గొల్ వ్రాసెడి చిత్ర కాకుడెవ్వఁడు
 బలు రంగులఁ బరకు పలు పుష్పతీర్థులను
 మహి సృజించినచోట మాలి యెవఁడు
 నిర్జనా టవులందు నీటి ట్టులనుంచి
 దాహ బాధను దీర్చు దాత యెవఁడు
 అజగరంబు నోటి నన్న మొనఁగుచు
 పాలిపు చున్నట్టి ప్రభుడెవఁడు

గీ॥ నాదు హృత్తత్రులక మృదు నాదమొదవ
 సొంపు మీఱుగ మోగించు సుభగఁ డెవఁడు
 అట్టి ప్రభు చిత్ప్రకాశంబు నాశ్రయింతు
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 97

సీ॥ సొంపుగ మది పరిశుద్ధిగాంచితి నయ్య
 యెప్పుడిందు వసియింప నీవు
 తలపున నశ్రుముల్ తొలఁగఁ దోసితి నయ్య
 యెప్పుడిందు నె వసియింప నీవు
 దుర్గర్వమును మది దుర్బి వేసేతి నయ్య
 యెప్పుడిందు నె వసియింప నీవు
 విషయ వల్లుల నెల్ల విరచి వై చితి నయ్య
 యెప్పుడిందు నె వసియింప నీవు

గీ॥ బుద్ధి దీపంబు వెలిగించి మొనసినాను
 చిత్తమును పాన్పు నీకును సిద్ధమయ్యె

విశ్రాంతింపుము నాతండ్రి విశ్రాంతి
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥

98

సీ॥ అజ్ఞాన తిమిరఁబు నణఁచిన నీకునా
మర్మగోపనమందు స్వాగతి మొసంగి
ప్రవిమల భావాన్మయ పాద్యములను నిచ్చి
యాయాస మంగియి నపన లతచి
వైరాగ్య దీపంబు వర్ధిల వెల్గించి
భక్తియు శ్రద్ధయు ప్రబల జేసి
పూరి యహింసాది పుష్పములను కర్చి
పూనిక్ర మిఱచు నుడఁ బూజ నల్పి

గీ॥ పూని యుపరి దర్శ తాంబూల మొసంగి
నలకలిన జేసి జ్ఞానాక్షి సంత తెలిచి
ప్రసాదుల నొసర్తునెక్క నంపాప్తి కొఱుఖ
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ సుప్రకాశ॥ 99

సీ॥ ఎట్టికాలంబైన నేవేళలందైన
యిటనైనను వీధి పెంట్లనైన
గ్రామాంతరందైన ఘన వివినందైన
నీటనైనను మోచి వీటనైన
అటపాటల నైన అధిక వ్యాధులనైన
మాటలాడుచునైన మోమైన
నిర్వికల్ప సమాధి లిప్తలయందైన
సవి కల్పక సమాధి సమయమైన

గీ॥ అమల సుజ్ఞాని స్థూలదేహంబు విడిచి
భావనాతీతైకై వల్యునిదని జేరి
నీటిలో నున్న కరళిను దీటుగాను
చెదరకుండును నేవేళఁ జగదధిప
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 100

సీ॥ ఈ జగం బొకదినఁ మెంచఁగ బ్రశయాన
కంధి నడుసు వలెఁ గఱఁగిపోవు
ఈ భానఁ దొక దినఁ మెంచ లేఱంబింకి
చక్రలఘులై గిందఁ జాటి పడును
ఈ వహ్ని నొక దినఁ మెంచఁ వేడిమిమీడి
చప్పున జ్వాలలుఁ చల్లఁ బడును
ఈ గాలి యొక దినఁ మెంచఁగతిని వీడి
యాకాశ నిలయమం దైక్య మగును

గీ॥ కాని జ్ఞానాగ్నిచే మేనిఁ గాల్చి వెచి
నిన్నఁ గలసిన యాభక్తుఁ డెన్నియుగము
లైన నిల కడగా నందుఁ భ్యానగమ్య
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 101

సీ॥ ఏ వికారము లేకఁ యెందుఁ దానంటక
తాఁజేము పనులందుఁ దగులుకొనక
తైల భారనబోలి దఱుగకయొకరీతి
“ససి” పదంబునుఁజేరి యాత్మ విదుఁడు
నిలచినఁ గూర్చున్న నలరఁబల్కుచు నున్న

పనులను తేసినఁ బండియున్న
 నేసాధనములేకఁ యేమియుఁ దలవక
 శుద్ధుడై సంపూర్ణఁ నీధుడగుచు

గీ॥ నమలనుజ్ఞానితానిట్టులవారియింటి
 యూహలకు మాటలకు నంది యుండ నట్టి
 యవ్యవధ మొది 'సుఖముచు' నఖిల 'యోగ'
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ, సుప్రకాశ॥ 102

సీ॥ అందమై మిగుల నానందః కరమునై
 వంద్యమై మోక్ష సంబంధ మగుచు
 దివ్యమై జ్ఞాన సంభావ్యమై షానిజన
 నేవ్యమై నజనఁ నైవ్యమగుచు
 సారమై బుధజనాఁ ధారమై చిరచిదా
 కారమై సంసార మారమగుచు
 నిత్యమై బ్రహ్మాండఁ కృత్యమై యోగింద్ర
 సృత్యమై యాధారఁ సత్య మగుచు

గీ॥ పలుకులకు నూహలకుఁ గానిఁ తెలియ బడక
 నిష్కలంక నిధంబునై నిర్వికార
 మైన నీరూపుఁ జూతుమో యుప్రమేయ
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 103

సీ॥ వృక్షసంబుల రుచిఁ జవిజూచు నొల్కకు
 నరయ తెలంబించు కంటనట్లు

నీటఁ బద్మదళంబుఁ నిలిచియుండియు వాని
 తడియించుకేరియుఁ దగలనట్లు
 బురదలోఁ గుమ్మరఁ పుగుగు పాతాడను
 పంకిలంబును మేనుబడయ నట్లు
 కలుగుండ లొన నాశనము నిండియు దాని
 కావంత మైలయుఁ నంటనట్లు

గీ॥ అమల సుజ్ఞాని సంసారముదె యుండి
 కర్మములఁజేసి చేయనిఁ రణినుండి
 యెందునంటక నీ ధ్యానముచె నిలచు
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 104

సీ॥ పొదుపు నిండుగ పాలు పొదలుచు నుండియు
 పిడుదు గోలునె దూడఁ వశువుగాను
 పూల సన్నిధి పేడఁ పుర్వంజినను దాని
 మధువు ద్రావున తేటి విధముగాను
 నారికేళఫలమ్మఁ నాశయించిన కోతి
 దినున లో జగురును మనజు రీతి
 శరశిదు చుద్దికాఁ పరచితి యంధుఁడు
 నెఱుఁగునే మంచి కఁన్నజిగి పెట్లు

గీ॥ శుద్ధ చిన్నాతమా నిన్ను శుభిదమైన
 సురచిరానంద నమనస్కఁ పరచితుండు
 నెఱుఁగునే గాని! యితరులు నెఱుఁగుటెట్లు
 సుగుణ సంభావ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశ॥ 105

సీ. హాసీద విజ్ఞానః ధృతులను నేర్చి
 శిల్ప కాస్త్రజ్ఞులు చెలఁగుచుండ
 సకల సస్వాధ్యయైఁ సంపదాకరణ నై
 భారత మాలిమఁ బరఁగుచుండ
 పంజలు రాజులు భేదఁ భావంబును వీడి
 యన్యోన్య మైతిచే నలగుచుండ
 తామూది బాధలఁ గఁగఁగఁగఁగ జనుల్
 నిత్య సంతృప్తులై నెగడుచుండ

గీ. ధైర్యమును కార్య శూరణఁ ధర్మ దృష్టి
 గలిగి సత్యంబు వీడకఁ కలిత భక్తి
 మిచ్చుఁ బూజించు భాగ్యము నిమ్మలెండి
 సుగుణ సంభవ్య సర్వేశఁ సుప్రకాశః

సీ. తేనె సోనల జిల్కఁ తియ్యతి కావ్యంబు
 విరచింప తిక్కనఁ ప్రసిద్ధగాను
 పూలచే, డ్లగఁజల్లు లీల పద్యంబుల
 రచింప పోనఁ రాజుగాను
 మద్దు పల్కుల గనుకల్పిత లెత్తినీతి
 పన్నంగ ముక్కు తిత్తున్న గాను
 స్వాదు ధాతూర్ధసఁ స్వాదవ మైదట్లు
 నుడువంగ పెద్దనాద్యుడను గాను

గీ. ఆవృతరస గళికల వలె నలర జెప్ప
 ఆంధ్రవాక్కికి సుబ్బరాఁయిండ గాను

శక్తి హీనుడఁ గైకొమ్ము శస్త్రరూప
సుగుణ సంభావ్య సర్వేశ శుప్రకాశః

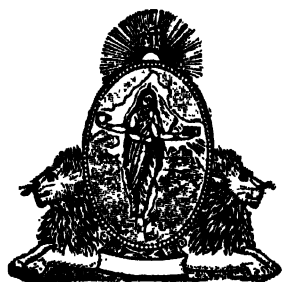
సీ నిగమంబులే నిన్నుఁ బొగడఁజాలక యున్న
నేనెట్లు కొనియాడఁ గేర్తునయ్య
జల్లు మాటలు కొన్ని జత సూర్పిచేసివ
శతసంఖ్యపై నవ్వు సంఖ్యగలుగు
చద్యపుష్పాంజలిఁ భక్తిమై నర్పింతు
పరిశుద్ధ ముక్తికొమ్ము భవ్యచరిత
దయయుంచి భక్త బృందములోన కడపటి
వానిగా ననుచుఁడు దీన నాథ

సీ తిలఁపనను భర్తవేరనుబ్బుదానటండ్రు
చేతిలై నంతమాత్రముఁ చేసియున్న
సీన శతకమువర్ధిల్ల జేయవయ్య
సుగుణసంభావ్య సర్వేశ శుప్రకాశః
శ్వాన్తి, శ్వాన్తి, శ్వాన్తి

108

సంపూర్ణము.

ఈ గ్రంథమువిలయువారలు
 మ॥ రా॥ గోరంట్ల వెంకటసుబ్బయ్యశ్రేణి
 గారివద్దగాని లేక
 గ్రంథకర్త వద్దగాని దొరకును
 భర్తవరము
 అనంతపురం జిల్లా

13660